

Vaihtoehto markkinavoimille:

Suomen Työväenpuolue STP

Sivut 2-5

Syyskuussa perustettiin maahamme "Suomen Työväenpuolue STP". Keskustelua puolueen tarpeellisuudesta on käyty pitkään, koska yhdessä EU:n jäsenvaltioissa ei parlamenttitasolla toimi todellista oppositiota markkinavoimien politiikkaa vastaan. Myös Suomessa eduskuntapuolueet ja monet merkittävät kansalaisjärjestöt on alistettu tämän politiikan toteuttajiksi. Ay- liikkeen ylin johto pyrkii mm. tukahduttamaan palkankorotusvaatimukset. Kuvassa Helsingin kaupungin työntekijöitä palkkamielenosoituksessa 7.10.06.

Rahaa ei herunut myöskään opiskelijoille

Valtion ensi vuoden talousarvion loppusumma on 40,5 mrd euroa, kun se 15 vuotta sitten oli 36,6 mrd euroa. Nousua on tapahtunut vain n. 10 %, kun muu kansantalous on kasvanut 170 %. Myöskään opiskelijoiden opintorahaa ei ole korotettu yli 10 vuoteen. Heidän elintasonsa heikentämisestä on tehty markkinavoimille kilpailukykyä nostava tekijä. Kuvassa opiskelijat mm. Turussa 7.10.06 vaativat 15 % korotuksia opintorahaansa.

Sivu 2

Tuhannet vaativat: Rajamäen erottava

Helsingissä järjestettiin 9.9.2006 Asem- kokouksen yhteydessä useita mielenosoituksia. Helsinkiin 2006- verkoston järjestämä keräsi tuhansia osallistujia. Helsinkiin oli värvätty tuhansia poliiseja "pitämään yllä järjestystä". 9.9. järjestetyn anarkistien mielenosoituksen poliisin ylin johto muutti katuyhteenottojen torjunnan harjoitukseksi, sulkemalla koko Helsingin keskustan useaksi tunniksi.

Kuva 17.9. mielenosoituksesta, jossa 9.9. johdosta vaadittiin sisäministeri Rajamäen eroa. Erovaatimuksen on tähän mennessä kirjoittanutkin lähes 4000 kansalaista.

Sivu 8

Sivu 2:

- * Suomen Työväenpuolue STP lähtee vaaleihin
- * Ministeri Saarela ei aio tehdä esitystä opintorahasta

Sivu 3:

- * Suomi on vauras maa. Jokaisella meistä on oikeus työhön ja toimeentuloon
- * Ikävä totuus – vai korjailtu miellyttävä totuus?

Sivu 4:

- * STP:n periaateohjelma

Sivu 5:

- * Kaikuja huutoomme
- * STP ja kommunistit

Sivu 6:

- * Etelä-Suomen kansallinen maataloustuki katkolla
- * Asunnottomuudelle, syrjäytymiselle ja työttömyydelle ei ole tehty lisällessä mitään!

Sivu 7:

- * Tiedotusvälineiden vapaudesta
- * Tšekin kommunistinen nuorisoliitto lakkautettu!

Sivu 8:

- * Poliisin väkivalta varoitus tulevasta
- * Kaupunki ihmisiä vai investointeja varten?

Sivu 9:

- * Kuntauudistus

Sivu 10:

- * Venezuelan maareformi

Sivu 11:

- * Kontupohja: Yhteiskunnallinen räjähdys nationalismiin varjossa

Sivu 12:

- * Unkari käännepöydässä
- * Tavoitteena ydinaseeton Korean niemimaa

Sivu 13:

- * Cuba libre!
- * Kuuba varmistaa sosialistisen tulevaisuutensa

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki lokakuu 2006

Suomen Työväenpuolue STP rp. asettaa koko maassa ehdokkaat maaliskuun eduskuntavaaleihin

Suomen Työväenpuolueesta on tarkoitus luoda yhteistyöpuolue, liitto, johon jäseneksi voivat liittyä niin henkilöjäsenet kuin erilaiset järjestötkin. Tähän "Tule sellaisena kuin olet" –puolueeseen voivat liittyä kaikki järjestöt ja tahot, jotka näkevät välttämättömäksi muuttaa nykyistä politiikkaa palvelemaan kansan suuren enemmistön tarpeita. Näin puolue muistuttaa rakenteeltaan entistä SKDL:oa sen perustamisvaiheessa, kun siitä oltiin heti sodan jälkeen luomassa Suomeen fasismin ja sodan vastaista kansanrintamaa v. 1944.

Suomen Työväenpuoluetta tarvitaan muutoksen saamiseksi nykyiseen kovaan oikeistolaiseen globaaliin politiikkaan, jota on Suomessa sovellettu vuodesta 1987. Tämän politiikan tunnuksena on ollut pääomien, tavaroiden, palveluiden ja työvoiman rajoittamaton liikkuvuus, joka on toiminut ylikansallisten markkinavoimien hyväksi, mutta samalla kansan valtaenemmistön etuja vastaan. Tavalliselle työllään elävälle kansalaiselle se on tuonut suurtyöttömyyttä, kurjistumista, voimakasta tuloerojen kasvua, tuotannon omavaraisuuden putoamisen 53 %:sta 17 %:iin, julkisen sektorin yksityistämistä, leikkauksia terveydenhoitoon, sosiaaliturvaan, koulutukseen ja kulttuuriin.

Nykyiset eduskuntapuolueet ovat puolue- ym. tukien kautta sopeutuneet tilanteeseen täysin, eikä mikään niistä pysty nousemaan todelliseksi vaihtoehdoksi nykypolitiikalle. Nykyiset eduskunnan ulkopuoliset pikkupuolueet eivät yksinään pysty saamaan muutosta aikaan. Siksi tarvitaan nämä voimat yhteen kokoavaa liittoa: yhteistyöpuoluetta.

Rintamapuolueen perusta on nyt luotu ja puolueen jäsenyys eri järjestöille ja yksityisille henkilöille on avoin, eikä se merkitse uusille jäsenille omista periaatteista ja tavoitteista luopumista. STP:stä halutaan kehittää eko-sosiaalinen rintama, joka puolustaa pohjoismaisen hyvinvointivaltion mallia. Mikäli emme vienä näissä vaaleissa tulisi saamaan kansanedustajaa eduskuntaan, tulemmme keräämään puolueelle tarvittavat allekirjoitukset. STP:n tarjoama vaihtoehto tulee olemaan kestävästi olemassa Suomen politiikassa.

STP:n periaateohjelman muotoutuminen on prosessi, johon kaikki puolueen nykyiset ja tulevat jäsenet saavat mahdollisuuden sanoa sanansa.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€.

- ☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- ☐ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki.
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Ministeri Saarela ei aio tehdä esitystä opintorahan nostamiseksi

Hallituksen esitystä valtion budjetiksi vuodelle 2007 käsitellään eduskunnassa pitkin syksyä. Lopulliseen muotoonsa se tulee jossakin vaiheessa joulukuuta, kun keskustelut ja äänestykset sen eri kohdista on käyty läpi.

Hallituksen budjettiriihessä elokuussa etenkin opiskelijat tunsivat itsensä petetyiksi. Heidän vaatimuksensa 15% opintorahan nostamiseksi on kaikin puolin kuuroille korville. Hallitus on nähnyt paremmaksi, että opiskelijat ottaisivat opintolainaa, mutta opiskelijat ovat nähneet sen takaisinmaksamisen nykyisten pätkäiden olosuhteissa epävarmaksi. Siksi opintolainaa ei haluttaisi ottaa, mieluummin sitten mennään osa-aikatoihin. Se kyllä hidastaa opintoja, mutta siitä ei joudu "velkavankuteen". Korkeakouluopiskelijoilla opintorahan suuruus on 259 ekk., muilla 213 ekk. Korkeakouluopiskelijoilla sitä ei ole nostettu 14 vuoteen, muilla 12 vuoteen.

Hallituksen budjettineuvotte- luiden jälkeen opiskelijat luottivat, että asiaan voidaan saada korjaus eduskuntakäsittelyssä. Maanantaina 7.10. opiskelijat osoittivat tuhan- sittain mieltään ympäri maata. "Nouse jo!" - huudoin vaadittiin opintorahan nostamista. Opintoasioista vastaava kulttuuriministeri **Tanja Saarela** oli kuitenkin jo lupunut opintorahan korotusvaatimukses- taan, jonka hän budjettineuvotte- luiden loppuvaiheessa "iltalypsynä" nosti esille. Saarela totesi muutamia päiviä opiskelijoiden mielenosoit- tuksen jälkeen, että opiskelijoiden vaatima 15% korotus maksaa 70 miljoonaa euroa vuodessa. "Tällaista summaa ei ole, eikä tämä hallitus tule tällaista esitystä tekemään." Valtio- varainministeri **Eero Heinäluoma** kuitenkin totesi Saarelalle, että "opintotuki on eduskunnan päät- telyssä ja budjetista päättää eduskunta". Voihan siis ollakin, että opintorahaa nostetaan, jos vain pelurina tunnettu Heinäluoma onnis- tuu kalastamaan siitä poliittiset pisteet itselleen.

Valtion budjetti vuodelle 2007 on suuruudeltaan n. 40,5 miljardia

euroa. Jälleen etenkin kokoomus on vaatinut voimakkaasti verojen hel- poituksia, esillä on erityisesti ollut perintöveron laskeminen. Useita porvarillisia kansanedustajia ei huolestuta yhtään, mistä valtio saa rahansa välttämättömiin menoihin kuten terveydenhoitoon, sosiaali- turvaan, koulutukseen ym., jos veroja aina vain aiotaan laskea. Pienten perintöjen perintöveroa kyllä voitai- siinkin laskea, jos kyseessä on esim. oman asunnon periminen vanhem- milta. Siitä olisi hyötyä monille pienituloisille. Myös hallitus on joutunut pätkäilemään, mitä tehdään Suomen kauppalaivaston verotu- kseksi ja merimiesten sosiaaliturva- maksuille, ettei kauppalaivasto siirry kokonaan ulkomaiseen omistukseen.

Toinen asia, joka on ollut vero- asioissa esillä, on ollut ruoan arvonlisävero ja sen laskeminen. Nyt Suomessa arvonlisäveroa peritään kolmella asteikolla: pääasiallinen prosentti on 22%, ruoalla prosentti on 17, kulttuuripalveluista, kuten kirjoista, elokuvista, konserteista, majoituspalveluista ja lääkkeistä prosentti on 8. Euroopassa yleisin ruoan arvonlisäprosentti on 12%. Suomen arvonlisäveroprosentti elintarvikkeissa on EU:n toiseksi korkein. Tanskan lukema on 25, Irlannin, Portugalin ja Ruotsin 12, Italian ja Itävallan 10, Kreikan 8, Espanjan ja Saksan 7, Hollannin ja Belgian 6, Ranskan 5,5, Luxemburgin 3 ja Englannin nolla.

Ruoan arvonlisäveron laskemista esim. 12%:iin kannatetaan laajasti ja sitä pidetään oikeudenmukaisempana kuin tuloveroprosentin laskemista, josta hyöty menee järjestään suuri- tuloisimmille.

Hallituksen budjettiesityk- sestä voi tehdä mielenkiintoisia huomioita. Budjetin tulopuolella EU:sta tuleviksi tuloiksi saadaan 1243 miljoonaa euroa, kun taas menopuolella EU-menoja on 2139 miljoonaa. Näin ollen Suomi maksaa EU:lle lähes kaksinkertaisesti sen mitä se EU:lta saa. Luku on lähes kolminkertainen, jos Suomessa maksettavat EU-asiantuntijoiden menot 1177 miljoonaa otetaan vielä huomioon.

Yleinen huomio, josta ehdot- tomasti pitäisi elämöidä enemmän, on ylipäättään Eduskunnan, Presidentin ja Hallituksen menot. Eduskunnalle on budjetissa varattu 112,3 miljoonaa euroa – tämä siis 200 kansanedus- tajalle, heidän avustajilleen ym. eduskunnan toiminnan pyörittä- miseen tarvittavalle.

Presidentti-instituutio vie verovaroiستمme 9,9 miljoonaa – eli pitkälti yli 800.000 euroa kuu- kaudessa. Valtioneuvoston kustan- nukset puolestaan ovat 51,9 mil- joonaa. On siinä herroilla ja herrat- tarilla rahaa, millä mällätä.

Nykypolitiikan ja valtion budje- tin kukkanen kuitenkin on yksin eduskuntapuolueille varattu puolue- tuki. Puoluetukeen on budjetoitu 14,9 miljoonaa euroa. Tämän lisäksi puolueet saavat muita tukia kuten lehdistötukia, tukea kansanedustajien avustajien palkkaamiseen ja oman eduskuntaryhmänsä tarpeisiin. Vuo- den 2003 eduskuntavaaleissa äänioi- keuttaan käytti 2,8 miljoonaa äänioi- keutettua. Kun puoluetuen määrä jaetaan vaaleissa äänestäneiden määrällä nähdään koko tilanne. Äänesi on kallis, arvoisa äänestäjä. Sen hinnaksi tulee 5,30 euroa/vuosi ja koko vaalikaudelle se tekee 21,20 euroa. Tämän summan äänestäjä siis lahjoittaa eduskuntapuolueille, niille samoille puolueille, jotka nyt käyttä- vät väärin valtaansa eduskunnassa.

Puoluetuki olisikin poistet- tava. Toinen mahdollisuus olisi, että se jaettaisiin paljon pienempänä ja tasapuolisesti kaikille puolueille. Kun EU pyrkii esim. hyväksy- mättömässä perustuslakiluonnok- sessaan poistamaan perusteettomia kilpailuetuja, niin eikö puoluetuki, jos mikä, ole perusteeton kilpailuetu. Se antaa aivan liian suuren kilpailuedun eduskuntapuolueille eduskunnan ulkopuolisiin puolueisiin nähden. Tällä kilpailuedulla eduskunnan ulkopuoliset puolueet kyetään pitä- mään pois eduskunnasta. Näin edus- kuntaan ei pääse uusia, muutoksia vaativia poliittisia voimia. Ne pide- tään eduskuntapuolueiden yhteisellä sopimuksella eduskunnan kiviseinien ja pylväspilareiden ulkopuolella.

Reijo Katajaranta

Suomi on vauras maa. Jokaisella meistä on oikeus työhön ja toimeentuloon

Pekka Tiainen tukemassa bussikusien työtaistelua syksyllä 2005.

Vuoden 2007 eduskuntavaalit ovat suomalaisen kansanvallan juhlaa. Tulee kuluneeksi 100 vuotta ensimmäisistä eduskuntavaaleista. Niistä kuuluisista vaaleista, jolloin saimme äänioikeuden. Näisillä sitä ei ollut lainkaan. Harvemmin on ollut esillä, että myöskään miesten valtaenemmistöllä sitä ei ollut.

Vuoden 1907 vaalit olivat tulosta siitä, että Suomen kansa yhdisti voimansa. Sen tuloksena saavutimme 10 vuotta myöhemmin kansallisen itsenäisyyden, jonka 90 vuotispäivä on samoin ensi vuonna. Nuo vaalit, itsenäisyys ja nouseva työväenliike ja toiminta kansalaisten oikeuksien puolesta ovat antaneet kehitykselle suunnan kuluneina satana vuotena.

Vaikka kansaa on jaettu, on ollut kansalaisuutta, maailmansota, monia vaikeuksia, eteenpäin on kuljettu. Nyt 2000-luvun alussa samalla tavoin määrittelemme tulevan kehityksen suuntaa seuraaviksi vuosikymmeniksi. Toimimme niiden samo-

jen tavoitteiden, työn ja toimeentulon ja sosiaalisen oikeudenmukaisuuden sekä kansallisen päätösvalan ja rauhan puolesta kuten näin vuosikymmeniä. On noussut myös uusia tavoitteita.

Oikeus toimeentulon turva-vaan mielekkääseen työhön on jokaisen meistä perusoikeus. Lama on kaukana takanapäin eikä kelpaa selitykseksi, että työttömyys on edelleen korkea ja joukkotiirtanamiset yleisiä samoin kuin toimeentulon niukkuus kun palkat ovat pienet. Emme voi kauemmin sietää tätä työttömyyttä. Seuraavan eduskuntavaalikauden aikana tulee huolehtia työllisyys kuntoon ja poistaa maastamme vaikea työttömyys. Täystyöllisyyteen on nyt täydet mahdollisuudet, kun se asetetaan koko vaalikauden päätavoitteeksi, jonka toteutuminen taataan teoilla. Kutsomme kaikki toimimaan tämän yhteisen asian puolesta. Työttömyys tulee painaa ensimmäisessä vaiheessa alle 100 000:n.

Useat välttämättömyyshyö-dykkeiden hinnat ovat nousseet vuodesta 1995 30 % tai enemmän eli kaksinkertaista vauhtia yleiseen hintatasoon verrattuna. Näin paljon ovat nousseet asumiskustannukset, joukkoliikenne, terveys- ja sosiaalipalvelut ja lämmitys, sähkö ja polttoaineet. Asumiskustannuksissa ovat nousseet vuokrat ja hoitomenot. Korkotaso on ollut alempi kuin ennen, mutta vastaavasti nuorilla on velkaa enemmän ja asunnon korkolasku suurempi. Inflaatiomittarit ovat tällä hetkellä harhaanjohtavia, koska niihin vaikuttavat alentavasti alentuneet autojen, erilaisten laitteiden ja alkoholin hinnat. Todelliset elinkustannukset nousevat paljon nopeammin eikä tätä ole hyvitetty.

Kaikkele tulee turvata oikeu-denmukainen ja riittävä toimeentulo. Jotta tämä ei jäisi puheiksi, ensimmäisenä askelena tulee korottaa 200 eurolla kuukaudessa opintotukia, pieniä eläkkeitä, työttömyyspäivärahoja ja sairausajan toimeentuloturvaa ja korvata hintojen nousu. Vastaava korotus tulee saada lapsilisiin. Tällä tavoin korotettu perustulo tulee saada kokonaan verottomaksi. Eläkkeiden indeksihuononukset tulee perua. Pienin palkkoihin tulee saada samoin 200 euron korotus yleisten palkan korotusten lisäksi.

Elintarvikkeiden hinnat ovat nousseet 10 % tällä vuosikymmenellä. Se on paljon, mutta kätkee sen, että leivän hinta on noussut useita kymmeniä prosentteja vuodesta 1995. Sen on voinut jokainen havaita kauppojen leipäpöytäillä.

Pienten tulojen ostovoimaa tulee parantaa poistamalla arvonlisävero kokonaan välttämättömyyselintarvikkeista ja junien, bussien, metron ja raitiovaunujen lipun hinnoista. Kosmeettiset alennukset eivät riitä. Asumiskustannuksia tulee alentaa soveltamalla vuokratottoja ja karsimalla perus-asumiseen kohdistuvia veroja ja palauttamalla käyttöön edulliset valtion lainat, joilla estetään koron nostamisen vaikutus.

Terveys- ja sosiaalipalvelut, opetus ja kirjastojen kaltaiset peruspalvelut tulee turvata kaikille yhteiskunnan toimesta. Se on osa yhteiskunnallista tasa-arvoa, joka on maamme vahvuus, kun siitä huolehditaan. Hyvä työllisyys on keskeistä, että kyetään huolehtimaan palveluiden ja sosiaaliturvan rahoituksesta. Sekään ei yksin riitä, vaan tarvitaan oikeudenmukainen tulonjako, jolla turvataan, että hyvinvointi kuuluu jokaiselle. Siksi on oikein verottaa ja leikata ylisuuria tuloja ja käyttää varoja nuoriso- ja pitkäaikaistyöttömyyden poistamiseen.

Tuloverokevennykset tulee kohdistaa pieniin ja keskituloisiin. Ne eivät ole vaihtoehto palkankorotuksille, vaan tuottavuuden noususta tulevaa hyötystä tulee saada palkan saajille, jottei hyöty valu pääomatuloihin, jotka viedään pois maasta.

Meillä on oikeus odottaa, että pääomatuloja investoidaan työ-paikoiksi Suomeen. Suurten pääomatulojen verotuksella tulee ohjata varoja koko kansakuntaamme hyödyttäviin tarpeisiin.

Suomen ei tule osallistua rauhan pakottamiseen eikä

olla mukana sotilaallisessa toiminnassa kriisin hallinnan nimissä. Pienelle puolueettomalle maallemme sopii hyvin toimia rauhanturvatehtävissä, joissa on YK:n valtuutus. NATO:oon liittyminen olisi ristiriidassa puolueettomuusajattelumme kanssa ja turvatukuiden sijasta veisi meitä mukaan konfliktihin sovitava osapuolena. Seuraavan eduskunnan tulee torjua NATO-ratkaisua.

Tämän päivän maailmassa huoli ympäristön tilasta, huoli kansalaisoikeuksien polkemisesta maailmassa, myös Suomessa, huoli mahdollisuuksista oikeasti vaikuttaa ja huoli kansanvallan tilasta, tarve maaseudun autoitumisen pysäyttämiseen samalla, kun kehitämme kaupunkikeskuksia asukkaiden ehdoilla, ovat asioita, jotka vaativat vastauksia. Haluamme toimia näissä asioissa yhdessä kansalaisten kanssa. Sukupuolten välinen taloudellinen ja yhteiskunnallinen tasa-arvo on keskeinen tavoitteemme.

Suomen on oltava oikeus-valtio, jossa jokaisen kansalaisen tulee saada yhtäläinen kohtelu ja oikeusturva. On huolehdittava hallinnon ja oikeuslaitoksen puolueettomuudesta ja riippumattomuudesta. Kansalaisten oikeutta saatavaa kokemansa vääryydet ja oikeudenloukkaukset hallinto- ja oikeusviranomaisten käsiteltäväksi ei saa rajoittaa.

Haastamme kaikkia mukaan konkreettiseen näitä tavoitteita ja yhteiseen toimintaan yhteisten tavoitteiden puolesta.

Pekka Tiainen

Ikävä totuus – vai korjailtu miellyttävä totuus?

Unkarissa poliitikot eivät ole vielä oppineet kapitalismin tavoille. Jopa hallituksessa saakka on herroja, jotka eivät

ole vielä huomanneet, että kapitalistisen maailman sääntöihin kuuluu ihmisten jatkuva retkuttaminen. Unkarin pääministeri ei ole oppinut tavoille, kun hän kertoi vahdelleensa maan taloudellisesta tilasta. Siksi tuhannet ja taas tuhannet ihmiset menivät kaduille ja toreille vaatimaan pääministerin eroa.

Jos Unkarin pääministeri olisi kylmän rauhallisesti niellyt muunnellun totuuden, kuten meillä ja muualla on tapana, niin kaikki olisi ollut hienosti. Voi hyvin kuvitella, että kyllä Unkarissakin opitaan paskanpuhumisen jalo taito. Suomessa herrat ovat oppineet sen perin juurin. Heillä on ollut aikaa lähes kymmenen kertaa enemmän kuin unkarilaissilla.

Suomessa herrat ovat oppineet senkin, että heitä ei velvoita mikään muu kuin Suuri raha. Kun sille sopii, niin lailla, ei edes perustuslailla ole mitään merkitystä. Ne ovat yhtä tyhjän kanssa, eikä lain rikkojia saa vastuuseen. Herrat ovat herran kukkarossa.

□ □ □

Koko maailman taloutta mitataan samoilla menetelmillä. Kaikki maat toteuttavat samanlaista laskutapa. Se on rakennettu siten, että lopputuloksia voidaan sorvata Suuren rahan politiikkaan sopivaksi. Sopivuudessa etusijalla ovat siedettävä työttömyys ja palkankorotusvara. Niillä on kovin suuri merkitys ihmisten mielialaan. Jos viralliset tiedot kertovat koko epämiellyttävän totuuden, ja vain totuuden mitään unohtamatta tai siihen mitään lisäämättä, ihmisistä tulee vihaisia. Muunneltu totuus on miellyttävämpi. Se saa ihmiset, itse kunkin ja yksin, kuvittelemaan, että kun maassa on kaikki hyvin, niin vain minulla ja yksin minulla on huono tuuri.

Poliitikot ovat hyväksyneet uuden virallisen työllisyys- ja työttömyyskäsitteen, joka perustuu työpaikkojen lukuun. Sillä, montako tuntia saa olla töissä, ei enää ole mitään merkitystä. Jos teet neljä tuntia päivässä töitä ja olet neljä tuntia työtön, olet työllinen. Pitkälle yli puolet työvoimasta tekee eri tavoin tämän kaltaisia päätöksiä. Siitä huolimatta työttömyysprosentti on kahdeksan kappaleessa, vaikka työaikana laskettu todellinen työn puute on lähes yhdeksäntoista prosenttia.

Jos kaikelle kansalle kerrottaisiin raaka totuus, ihmiset löisivät nyrkin pöytäan ja eduskunnassa tapahtuisi todellinen puhdistus. Mutta – politiikan pelikentillä totuus on kevyttä kamaa.

□ □ □

Kuten kaikki tietävät, niin tuottavuutta on pidetty palkankorotusten katonna. Kansantalouden tilinpidossa viimevuoden tulokset julkaistiin tavallaan mukaan taulukkoina rinnan aikaisempien vuosien tulosten kanssa. Mutta kas kummaa. Siinä edellisen vuoden taulukoihin verraten palkankorotusvarasta oli hävinnyt kolmannes. Tämä muunneltu totuus on Suuren rahan kannalta miellyttävämpi viedä tupo-pöytäan.

Verot ovat äänten kalastelussa makea syötti. Eduskuntatasolla kaikki höpöttävät veronalennuksista. Ja kyllä niitä annetaan – suurituloisille ja rikkaille. Ennen EU:n (vale)jäsenyyttä yritys- ja pääomatulojen progressiivinen vero oli enimillään 50 markkaa sadasta ja osinkojen vero oli enimillään 70 markkaa sadasta. Nyt kaikista noista verotettavista tuloista, joista on ensin tehty tukku vähennyksiä, on maksettava vaivaiset 28 euroa sadasta eurosta. Näin veronalennukset ovat 44-60 prosenttia. Vastikään tämä sama porukka sai mukhean lahjan, kun poistettiin varallisuusvero.

Entä muut? Veronalennuksia ei ole

juurikaan näkynyt. Eläkeläisiä verotetaan jopa palkansaajia kovemmin. Heille ja kuten muillekin tavallisille ihmisille veronalennukset ovat olleet käänteisiä. Rahanpuutteeseen vedoten kaikista ns. hyvinvointipalveluista on leikattu ja leikataan sekä piilukirveellä että juustohöylällä. Ja sama meno jatkuu.

Jotain on pakko myöntää, ettei äärimmäisen oikeistolainen politiikka kärsisi vääryyttä. On tunnustettava, että köyhälle kansalle annettiin kansanterveyttä edistävä ja merkittävä alkoholiveron alennus. Halpaa olutta ja väkevää kossua lipittämällä köyhä ei ole köyhä eikä kipeä. Huomisen ei ole niin väliä. Eihän sitä tiedä vaikka henki menis.

□ □ □

Valtiolla on rahaa niin että ranteita pakottaa. Sitä ei kuitenkaan riitä enempää opintotukiiin, lapsilisiin kuin muihinkaan hyödyllisiin tarkoituksiin. Hallitusten harjoittamien sosiaali- ja kuntien valtionapupolitiikan seurauksena suurituloisille ja ökyrikkeille on voitu antaa juhlavia lahjoja. Yhä useampi kunta, kun menot on jo leikattu, miettii veronkorotuksia. Kun kunnallisvero on tasavero ja kun sitä maksaa toistamijoonaa ihmistä enemmän kuin valtion veroa, niin se rasittaa yksin ja vain pienituloisia.

Kuntaudistus on saanut hallituksen siunauksen. Uudistuksella ajetaan kuntia yhteen. Vielä näytetään ratkaisemattomalta, miten se pitäisi toteuttaa – asiointi- vai markkina-alueen mukaan. Kas siinä pulma!

Tapahtukoon kuntien yhdistäminen miten hyvänsä, se on kuitenkin todella älykäs talousajattelua. Sadat ja taas sadat päiväkodit, koulut, kirjastot, terveyskeskukset, terveysasemat, vanhustentalot jne. voidaan yhdistää suuremmiksi upeiksi, tehokkaasti ja taloudellisesti toimiviksi malliyksiköiksi. Rahaa säästyy. Sillä ei ole mitään väliä, että ne karkaavat satojen ja taas satojentuhansien ihmisten ulottumattomiin.

□ □ □

Kapitalistisen maailman sääntöihin kuuluu ihmisten jatkuva retkuttaminen. Kaikki poliitikot vaikenavat siitä, että maasta on viety satoja miljardeja euroja ja siitä, että sen vuoksi tuotannon omavaraisuudesta on hävitetty kaksi kolmasosaa. Kaikki valehtelevat väittäessään, että maassa on kaikki hyvin, vaikka köyhyys ja pahoinvointi lisääntyvät.

Olisiko jo maalissa vaaleissa muutoksen aika?

Kai Konturi

Suomen Työväenpuolue STP-Finlands Arbetarparti FAP periaateohjelma / yhteistyöohjelma (Luonnos)

1. Tarkoitukset

Suomen Työväenpuolue STP on yhteistyöjärjestö, joka yhdistää riveihinsä ja toimintaan työtätekeviä palkansaaajia, toimihenkilöitä, työtätekeviä viljelijöitä, yrittäjiä ja muita työtätekeviä kansankerroksia sekä opiskelevaa ja koulua käyvää nuorisoa, työttömiä, eläkeläisiä sekä kulttuuri- ja tiedeväkeä. Suomen Työväenpuolue katsoo, että tämä maamme työtätekevä kansanosa muodostaa tänään kansamme suuren enemmistön. Se saa pääasiallisen toimeentulon palkkatyöllä, jolla luodaan perusta hyvinvoinnille.

Suomen Työväenpuolueen tehtävänä on näiden ihmisten yhteiskunnallisten, sosiaalisten, taloudellisten, demokraattisten ja kaikkien kokonaisvaltaisten etujen puolustaminen suurten pääomien pienen omistajajärjelmän pohjalta ja työväen kustannuksella tapahtuvaa voiton tavoittelua vastaan.

2. Nykytilanne

Globaali markkinatalous ja siihen liittyvä uusoikeistolainen talous- ja yhteiskuntapolitiikka ovat saaneet liian suuren vallan, jolle tänään ei ole vastavoimaa. Sotien jälkeisinä vuosikymmeninä työväenliike oli voimakas. Se kykeni pakottamaan pääomapiirit nykyistä oikeudenmukaisempaan tulonjakoon. Tämän politiikan tuloksena rakennettiin se hyvinvointiyhteiskunta, joka turvasi lasten-, vanhusten-, ja terveydenhoidon, koulutuksen, työllisyyden, perusturvan ja muut hyvinvointiyhteiskunnan elementit.

Yhteiskuntapolitiikan oikeistolaistuminen ja yhteiskuntarakenteen muutoksen tuloksena perinteinen työväestö, joka työllään oli luonut hyvinvointiyhteiskunnan edellytykset, sai väistyä. Tässä murrosvaiheessa ei työtätekevän kansanosaan piiristä ole vielä löytynyt sitä vastavoimaa, joka kykenee puolustamaan työväenliikkeen saavutuksia. Kansallinen ja ylikansallinen pääoma kykeni 80-luvulta lähtien toteuttamaan kovaa kansanvastaisia yhteiskunta- ja talouspolitiikkaa. Se on merkinnyt tuloerojen kasvua, perusturvan heikentämistä, julkisen omaisuuden yksityistämistä ja hyvinvointiyhteiskunnan saavutusten purkamista. Oikeistolaistunut työväenliike ei ole halunnut estää väestön kurjistumista.

Myös Suomessa perinteinen työväenliike turvataksaan asemansa yhteiskunnan hierarkiassa ja välttääkseen itselleen epätaisaista törmäyskurssia markkinavoimien kanssa mukautui toteuttamaan globaalien pääomapiirien kovaa uusoikeistolaista yhteiskunta- ja talouspolitiikkaa. Euroopassa sitä johtaa Euroopan Unioni. Yhdessäkään EU:n jäsenvaltiossa ei parlamentintasolla ollut merkittävää oppositiota tätä suurpääoman poliittikaa vastaan. Suomessa, kuten muuallakin, puolue-tukien, virkapaiikkojen ja muiden rahavirtojen avulla poliitikot sekä monet kansalaisjärjestöt ja ay-liike on alistettu suurpääoman etujen puolustajiksi.

Kaikesta tästä seuraa, että vastavoima nykyiselle poliittikalle voi nousta ainoastaan sen väestöosan piiristä, jonka toimeentulo syntyy työpalkasta ja siihen verrattavista tuloista ja joilla ei ole minkäänlaista taloudellista tai poliittista asemaa menettettävänä. Vastavoimaa ko-koaa Suomen työväenpuolue – STP!

STP:n piirissä katsotaan, että kansan suuren enemmistön on muodostettava se voima, joka ottaa Suomessa ohjat käsiinsä.

3. Suomen Työväenpuolue STP on yhteistyöjärjestö

Suomessa toimii lukuisia järjestöjä ja puolueita, jotka erilaisista tavoitteista käsin pyrkivät ajamaan yhteiskunnan ja työtätekevän kansanosaan kokonaisvaltaista etua. Yksin ne eivät kykene muuttamaan suurpääomaa palvelevaa talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa. Siihen tarvitaan koko työtätekevä kansa. Suomen Työväenpuolueen tavoitteena on koota yhteisten poliittisten tavoitteiden taakse kaikkia sellaisia järjestöjä, yhteisöjä ja yksityisiä kansalaisia, jotka näkevät välttämättömäksi muuttaa nykyinen kova markkinahenkinen politiikka palvelemaan kansan suuren enemmistön tarpeita. Suomen Työväenpuolueessa ne määrittelevät yhteisen toimintalinjan ja tavoitteet, jotka palvelevat kansan hyvinvointia, turvallisuutta ja tulevaisuutta ylikansallista suurpääomaa vastaan. Suomen Työväenpuolue pitää lähtökohdanaan, että sen toimintaan osallistuvat yksityiset kansalaiset, järjestöt ja yhteisöt säilyttävät yhteisestä poliittisesta tavoitteestaan huolimatta aatteellisen, toiminnallisen ja järjestöllisen itsenäisyytensä.

Suomen Työväenpuolue määrittelee yhteiset tavoitteensa yksimielisesti. STP katsoo, että näitä tavoitteita ei voi edistää äärioikeistolaista, äärinationalistisia eikä etnistä syrjintää suosivista lähtökohdista.

4. Puolueen yleiset tavoitteet

Harjoitettu äärimmäisen kova yhteiskunta- ja talouspolitiikka on synnyttänyt suuria kansallisia ja globaalilla tasolla ilmeneviä ongelmia: tuloerojen kasvu, krooninen työttömyys ja pätkeytyvät ja lisääntyvät köyhyyden sekä terveydenhuollon, koulutuksen, julkisen liikenteen yms. leikkaukset. Se hyväksyy hallitsematon markkinavoimien kasvun, joka luo rikkautta yhtäällä ja kurjuutta toisaalla. Se on synnyttänyt välinpitämättömyyden paitsi koko ihmiskunnan myös ekosysteemin suhteen.

Hallitsematon talouskasvu on aiheuttanut kasvihuone- yms. päästöjen lisääntymisen. Ilmaston lämpeneminen ja epätavalliset sääilmiöt ovat ihmisten hyvinvoinnille todellinen uhka. Tähän liittyvät myös pandemian kaltaiset ihmiskunnan terveyteen liittyvät monet uhat.

Suomen Työväenpuolue katsoo, että kansallisella ja kansainvälisellä tasolla ne ovat yhteiskuntakehityksen kysymyksiä ja ne myös ratkaistaan

yhteiskunnallisella toiminnalla. Suomen Työväenpuolue katsoo, että näitä ongelmia eivät ratkaise markkinavoimat, vaan tarvitaan kansan ehdoilla tapahtuvaa yhteiskunnallista sääntelyä. Suomen Työväenpuolue katsoo myös, että nämä ongelmat ovat täysin yhteismitallisia tasavaroisuuden ja sosiaalisten sekä taloudellisten ongelmien kanssa.

5. Voittoja leikattava hyvinvoinnin ja turvallisuuden hyväksi

Suomen Työväenpuolueen perustavoite on muuttaa nykyinen oikeistolainen talous- ja yhteiskuntapolitiikan suuntaa. Tulonjakoa ja rahavirtoja on yhteiskunnan toimesta säädeltävä. Se vaatii, että samassa suhteessa, kun työn tuottavuus kasvaa, niin samassa suhteessa myös koko väestön tulojen pitää kasvaa. Se taas edellyttää, että voittoja leikataan ja pääomien maastavientä rajoitetaan. Siten voidaan synnyttää uusia työpaikkoja. Katsoimme, että samassa suhteessa, kun työn tuottavuuden kohoaminen ja tuotannon automatisointi toisaalta luovat uutta arvoa ja samalla vähentävät työpaikkoja tuotannosta, niin samalla syntyy tarve luoda uusia työpaikkoja yhteiskunnan niille alueille, jotka kehittävät ja ylläpitävät ihmistä vastaamaan yhteiskunnan lisääntyneisiin tarpeisiin. Syntyy tarve luoda työtä terveydenhuollon, opetuksen, tutkimuksen, asumisen, julkisen liikenteen, ympäristön suojelun yms. tehtävien hoitamiseen. Työpaikkoja tulee synnyttää aloille ja alueille, jotka hyödyttävät yhteiskuntaa pitkällä tähtäimellä ja edistävät ihmisten kaikinpuolista hyvinvointia. Sen sijaan, että nämä lisääntyvät tarpeet jätetään nyky- yhteiskunnassa huomiotta, katsoo STP, että tuotannon piirissä syntyneitä voittoja tulee leikata näiden tehtävien toteuttamiseen.

Suomen Työväenpuolueen tavoitteena on muuttaa talouspolitiikan suuntaa maan talouden omavaraisuuden parantamiseksi. Tavoitteena on täystyöllisyyden, palvelujen kehittäminen, oikeudenmukainen tulonjako ja ekologinen turvallisuus.

6. Demokratian palauttaminen

Suomen Työväenpuolue katsoo, että EU toteuttaa kansan tahtoa kysymättä nykyistä yhteiskuntapolitiikkaa ja vaatii, että kaikkien on se hyväksyttävä. EU on nykyisen kovan yhteiskuntapolitiikan toinen nimi. Kuusikymmentä vuotta Edus-

kunta ja puolueet saivat päättää maan asioista. Kuusikymmentä vuotta kansa saattoi vaikuttaa asioiden kulkuun. Tänään vaihtoehtojen puuttumisen vuoksi äänestäminen on muuttunut näennäisdemokratiaksi, jolla asioita ei voida muuttaa. Tänään ylikansallisen suurpääoman valta on kansallisvaltioiden päätösvalan yläpuolella. Suomen Työväenpuolue ajaa irrottautumista nykyisestä suurpääoman hallitsemasta EU:sta. Suomen Työväenpuolue edellyttää, että päätösvalta ja äänioikeudella vaikuttaminen on palautettava kansalle ja sen valitsemalla eduskunnalle.

Suomen Työväenpuolueen tavoitteena on luoda edellytykset todelliselle, rahasta riippumattomalle demokratialle.

7. Turvallisuus ja ympäristön hyvinvointi

Suomen Työväenpuolue katsoo, että kansantalouden tuotannon on edistettävä ympäristön puhtauden paranemista. Se kuuluu osana ihmisten elämään, kansalaisten toimeentuloon, elintasoon ja turvallisuuteen. Tarpeetonta kerskakulutusta voidaan rajoittaa. Ihmisen hyvinvoinnin kasvu on turvattava ekosysteemiä vahingoittamatta.

Suomen Työväenpuolue katsoo, että samalla kun kansalle kuuluu taloudellinen, aineellinen hyvinvointi, sille kuuluu myös fyysinen koskemattomuus ja turvallinen elämä ilman ympäristökatastrofin, väkivallan ja sodan vaaraa. Turvattu tulevaisuus merkitsee, että saastuttaminen ja luonnon tuhoaminen lopetetaan. Siksi on kehitettävä parempia, suljettuja tuotantoprosesseja sekä käytettävä uusiutuvia energiamuotoja. Elämän varmuudesta ja laadusta tulee synnyttää uusi elintason mittari ja aineellinen kasvu on hyväksyttävää kun se palvelee tätä tavoitetta.

8. Rauhan puolesta sotaa vastaan

Toisen maailmansodan jälkeen Suomi pysytteli suurvaltojen eturistiriitojen ulkopuolella, puolueet-

tomana maana. Suomen liittyttyä (de facto) Euroopan Unioniin tilanne on vähin erin muuttunut. Yhä useammin EU:sta puhutaan ikään kuin se olisi jo yksi suurvalloista. Puhutaan yhteisestä puolustuksesta, kriisinhallinnasta, nopean toiminnan joukoista eli militarisoitumisesta väistämättömyytenä. Sillä ja EU:n jäsenyydellä Suomi on liitetty osalliseksi suurvaltojen eturistiriitoihin.

Maailma militarisoituu kiihtyvällä vauhdilla. Eri puolilla maailmaa käydään jatkuvia imperialistisia sotia maailman raaka-aineden ja energiavarojen hallinnasta, jopa omistuksesta. Näissä sodissa, kuten kaikissa sodissa, uhreina ovat työ- ja siviiliväestön osalle.

Tänään uusien pehmeiden kemiallisten, biologisten ja kovien materiaalien asekehittely toimii täydellä teholla. Köyhydetyt yllä uraanilla vahvistettuja ja aikaisempaa tehokkaampia aseita on jo käytetty eri puolilla maailmaa.

Suomen Työväenpuolue katsoo, että täysimittaisen ydinsodan sekä kemiallisten ja biologisten aseiden käytön vaara on todellinen. Siksi puolue edellyttää, että kaikki kemialliset, biologiset ja ydinaseet on hävitettävä ja niiden kehittäminen kiellettävä.

Suomen Työväenpuolue katsoo, että Suomen on heti radikaalisti supistettava asehankintojaan, pysyttävä NATON ja suurvaltojen eturistiriitojen ulkopuolella.

9. Suomen työväenpuolueen toiminta-alue, kansallinen ja kansainvälinen

Suomen Työväenpuolue on nimensä mukaan työväestön puolue. Toteuttaakseen tavoitteensa puolue toimii kaikilla poliittikan alueilla. Se pyrkii eduskuntaan, kuntien ja kaupunkien valtuustoihin ja kaikialle, jossa voidaan vaikuttaa poliittiseen päätöksentekoon.

Suomen Työväenpuolue katsoo, että nykyisessä yhteiskunnassa tämä ei kuitenkaan riitä. Vaikuttamisen tärkeän osan muodostavat lukuisat kansalaisjärjestöt ja niistä tulevat aloitteet sekä päätöksentekijöiden ulkoparlamentaarinen painostus.

Suomen Työväenpuolue on demokraattisten järjestöjen liitto, jolla on yhteisesti hyväksytyt tavoitteet. Suomen Työväenpuolueen piirissä toimivilla järjestöillä ja yhteisöillä on myös omia yksilöllisiä tavoitteita, mutta ne eivät voi olla sovitattomassa ristiriidassa STP:n tavoitteiden kanssa.

Ihmisten hyvinvointi voi kehittyä vain sen kautta, että myös kansainvälisesti löytyy liikettä, joka ajaa samoja tavoitteita. Siksi STP:n toiminta-alueena on yhteistyö kansainvälisellä tasolla samoja arvoja edustavien järjestöjen ja tahojen kanssa.

Suomen Työväenpuolueen tavoitteet ovat osa sitä kansainvälisyyttä, joka ei hyväksy minkäänlaista, ei poliittista, taloudellista eikä sotilaallista, toisen maan alistamista toisen yksipuoliseen tahtoon.

EU:n perustuslakia ei tule ratifioida

Saamme tiedon mukaan eduskunta pyrkii ratifioidaan EU:n perustuslain joulukuun alkupäivinä. Tarkkaa päivämäärää emme asiasta vielä tiedä. EU:n vastaiset ja EU-kriittiset järjestöt tulevat järjestämään silloin erilaisia tapahtumia ja erilaista toimintaa. Samaten itsenäisyyspäivänä järjestämme toimintaa, jonka luonne selviää sitten kun tiedämme tarkemmin, miten asia etenee eduskunnassa. Asiasta tullaan tiedottamaan. Ilmoitamme tapahtumista puhelimitse ja sähköpostilla. "Olkaa kuulolla".

Kaikuja huutoomme

STP:n puheenjohtaja
Juhani Tanski

**Onko Suomen Työväenpuolue vastaus nykyiselle kovalle talous- ja yhteiskuntapolitiikalle? -seminaari ja puolueen järjestäytymiskokous on pidetty sekä Suomen Työväenpuolue STP ry. on merkitty puolerekisteriin. Paljon on jo tehty – paljon enemmän on tekemättä. Eduskuntavaalit ovat 18.3.2007, ehdokashankinta kaikissa vaali-
piireissä on alkanut ja vaali-
liittoneuvottelut pitää käynnistää pikimmiten.**

Vaalitaistelu tulee olemaan talven pakkasista huolimatta hikinen: suurpääoman puolueet eduskunnassa ovat jakanee rutkasti rahaa itselleen varmistukseen sen, että haastajilla ei olisi mahdollisuutta kilpailla niiden kanssa vaaleissa.

Puoluekokouksen jälkeen pidimme tiedotustilaisuuden, jonka annista tiedot muutamia kiintoisia huomioita. STT:n tiedote meni päivä-lehdissä varsin hyvin jakeluun: vain Helsingin Sanomat sekä muutamat kokoomusta lähellä oleva lehti – Satakunnan Kanssa, Länsi-Savo ja Lapin Kanssa – jättivät uutisen julkaisematta.

Kansan Uutiset julkaisi uutisen,

mutta seipitti juttuun otsikon ”Kom-munisteilla taas uusi puolue”. Lehti julkaisi oikaisuni heti seuraavana päivänä.

Tiedonantaja julkaisi 22.9. Vaih-toehtöiden nimenmuutoksesta ja järjes-täytymiskokouksesta kertovan jutun otsikolla ”KTP:stä erotetut hajot-tivat Vaihtoehtöväen”. Artikkelin kirjoittaja toteaa: ”Muutos toteut-tettiin sen jälkeen kun aiemmin Kommunistisesta työväenpuolueesta erotetu ryhmä kaappasi puolueen omiin tarpeisiinsa. Hankkeen valmis-telussa syrjäytettiin kaikki muut Vaih-toehtöväen listoilla vaaleihin osallistuneet. Esimerkiksi Lahdessa ja Helsingissä valtuustoon ja lauta-kuntiin Vaih-toehtöväen listoilta valittiin edustajiin ei otettu edes yhteyttä.”

SKP:n johdon piirissä paniikki-reaktio oli yllättävä. Heti saatuaamme yhdistysrekisteristä tiedon uuden nimen hyväksymisestä informoin asiasta SKP:n puheenjohtaja Yrjö Hakasta. Sanoin, että puolueemme jäsenistö oli asiassa yksituumainen. Kerroin myös, että päättimme tiedot-taa muutoksesta vasta, jos ja kun yhdistysrekisteri hyväksyy uuden nimen.

Lähetin Tiedonantaja-lehdelle tiedotteita ja sen toimittaja oli lehdistötilaisuudessa. TA väittää, että ”hajotettiin Vaih-toehtöväen puit-teissa useissa piireissä jo käynnis-tyneet eduskuntavaalivalmistelut”. Ehdokkaamme, jotka eivät ole VeV/STP:n jäseniä, katsovat, että nimen vaihto on puolueen oma asia. Kukaan heistä ei ole paheksunut nimenmuutosta eikä sen takia luopu-nut ehdokkuudesta.

Tiedotimme, että syyskuun ko-kous asetti työryhmän pohtimaan ohjelma- ja sääntömuutosten tarvetta ja käynnistämään laajan jäsenkes-kustelun sekä tekemään esitykset

tammikuun loppuun mennessä. Silti TA kirjoittaa: ”Perustamiskokouk-seen ei saatu valmiiksi sen enempää puolueen ohjelmaa kuin sääntöjä”.

Lähetin lehdelle oikaisun, jonka lopussa julistin: ”Puheenjohtajana pidän kiinni seuraavista periaatteista vaali-liittoyhteistyössä:

a) Jos kanssamme vaali-liitossa oleva puolue haluaa vaihtaa nimeään, en vaadi lausunto- / hyväksy-misoikeutta. Puolueemme jäsenet eivät saa puuttua naapurien sisäisiin asioihin.

b) En vaadi liittolaispuolueiden nimenmuutoksille sen sitoutumat-tomien ehdokkaiden suostumusta.

c) En lähde liittolaispuolueen nimenmuutoksen takia kalastelemaan sen aiempia sitoutumattomia puo-lueeni omille listoille.

d) En levitä perättömiä juttuja vaali-liittokumppaneistani. Moni äänestäjä ei anna äntään ryhmit-tymälle, joka kinastelee vaalikam-panjan aikana.

e) Kehun kovasti vaali-liittokump-paneistani: äänestäjät arvostavat myönteistä arvioita kaverista enem-män kuin silkkaa itsekehua.

TA suostui julkaisemaan vain lyhyen vastineen, jossa kerroin puolueemme jäsenistön yksituu-maisuudesta ja vuosikokouksen yksimielisyydestä sekä uuden nimen saamasta myönteisestä vastaanotosta ehdokkaitemme keskuudessa.

Myös Kommunistien Työväen-puolue arvioi puoluekokoukстамme. Rauno Lintunen pakinoi Työkansan Sanomissa 11/06: ”Uusin keski-linjalle pyrkijä on Suomen työväen-puolueeksi nimensä muuttanut Vaih-toehtöväki. Puolueen puheen-johtajat linjasivat poliittista paik-

kaansa keskelle. Ei siis oikealle, eikä vasemmalle, vaan keskilinjalle. Pu-heenjohtaja Juhani Tanskin kuopio-laustautun tuntien uuden työväen-puolueen poliittiseksi linjaksi sopi-neekin vallan mainiosti seuraava savolainen sutkaus: ”Saattaa tuo olla, saattaa tuo olla olemattakkii, taikka voipi tuo olla päivävastoinni”.

Mitä taustani tulee, olen satakun-talainen ja kävin ensimmäisen kerran Savossa 38-vuotiaana enkä ole vielä suorittanut edes savolaisuuden peruskurssia. Minua opastetaan: ”Savossa ei ole soveliaista sanoa asioita noin suoraan, kuulijalle pitää antaa tulkinnan mahdollisuus”.

Pakinasta voi todeta Putte-possun nimipäivälaulun sanoin: ”Juttu oli lystikäs ja sille naurettiin”. Paki-nassakin asioiden tulee olla tosia. Emme ole linjanneet puoluettamme

keskustaan. Päinvastoin, luomme rintamapuolueen, joka ottaa tehtä-väksen uusoikeistolaisuuden murta-misen. Teemme Työväenpuolueesta vaihtoehtoon suurpääoman puolueille - Vasemmistoliitolle, SDP:lle, kepulle, vihreille ja kokoomukselle.

Olemme runsaan kuukauden ajan maistelleet Työväenpuolueen nimeä. Kokemukseni perusteella olen va-kuuttunut nimenvaihdon välttä-mättömyydestä. Äänestäjät eivät koe olevansa vaihtoehtoihimisiä. He kokevat olevansa ihan tavallista väkeä – työläisiä, viranhaltijoita, opiskelijoita, työttömiä. Saatu palaute on ollut myönteistä – ainoana poikkeuksena SKP:n parin johto-henkilön paniikkihäiriö. Olen varma, että järki sielläkin pian voittaa ja saamme upeat vaali-liitot.

Ehdokasasettelu on nyt tärkeintä

Suomen Työväenpuolue lähtee ensi maaliskuussa pidettävään eduskuntavaaleihin. Nyt onkin vaaliehdokkaiden asettaminen ensimmäisenä tärkeyslistalla. Monilla puolueilla ehdokkaat on jo asetettu. Me olemme tässä asiassa hieman myöhässä siksi, että päättimme odottaa, että yhdistysrekisteri hyväksyy puolueemme nimenmuutoksen. Emme tietenkään halunneet tilannetta, että rikkuimme uudesta nimestä kuukausia ja siten joudummekin vaaleihin vanhalla nimellä.

Emme ole kuitenkaan liikaa myöhässä. Vaalit pidetään 18.3.2007 ja ehdokaslistat tulee jättää keskusvaalilautakunnille 6.2. 2007 klo 16.00 mennessä. Ehdimme vielä kerätä hyvät ehdokaslistat.

STP pyrkii heti esiintymään valtakunnallisena puolueena ja asettaa siksi ehdokkaita kaikissa vaali-piireissä. Olemme valmiita vaali-liittoihin, mutta tietenkin niistä on oltava hyötyä myös STP:lle.

STP on Suomen tulevaisuuden kannalta tärkeä yhteisrintamapuolue. Siksi sen ehdokkaaksi on helppo asettaa. Mikäli emme vaaleissa vielä kansanedustajaa läpi saa, tulemme keräämään tarvittavat kannattajakortit seuraavia vaaleja varten. Joka tapauksessa nyt kansanvaltaisen yhteisrintaman perusta on luotu. STP on kuin avaruusaseman ensimmäinen moduuli, johon kaikki muut moduulit eli järjestöt voivat itsenäisyytään menettämättä - ja yhteisen tavoitteen nimissä - liittyä, milloin se niille sopii.

STP ja kommunistit

Maahamme syntyi uusi puolue, Suomen Työväenpuolue STP, kun Vaih-toehtöväki rp. ja v. 2003 perustettu STP yhdis-tyivät. Tätä ennen näiden järjes-töjen piirissä muodostettiin kansanvalta-ryhmä, joka orga-nisoi laajan keskustelun puo-lueen tarpeellisuudesta. Eri-laiset väitteet siitä, että puolue olisi perustettu ”varkain” ovat täysin tuulesta temmattuja.

Uuden puolueen keskeinen periaate on koota yhteisten poliit-tisen tavoitteen taakse erilaisia kansanvaltaisia voimia organisoimaan vastavoimaa nykyiselle kovalle yhteiskunta- ja talouspolitiikalle. STP:n takana olevat voimat näkevät, että nykyiset työväenpuolueet ovat markkinavoimien painostuksen alai-sena mukautuneet toteuttamaan pääomapiirejä suosivaa kovaa talous-poliitiikkaa ja siksi maahamme tarvi-taan kansan suuren enemmistön asiaa edustava järjestö. STP toiminta-ajatus lähtee siitä periaatteesta, että sen toiminnassa mukana olevat voimat säilyttävät järjestöllisen ja poliittisen itsenäisyytensä, mutta heitä yhdistää yksi suuri poliittinen

tavoite: on luotava voima, joka kykenee muuttamaan nykyisen yhteiskuntapolitiikan suunnan.

Tämä sama ajatus oli mm. SKDL:n toiminnan perusta. Sen v. 1967 periaateohjelmassa todettiin: ”SKDL on sosialististen ja muiden edistyskellisten voimien yhteis-töjärjestö, jossa erilaisten sosialis-tisten, sosialismia lähenevien tai puhtaasti yleisdemokraattisten vapaan vuorovaikutuksen vallitessa etsitään mahdollisimman laajan hyväksymisen saavia ratkaisuja yhteiskunnan kehittämiseksi”. Yhteistoiminta-ajatus on ollut mm. kommunistien toiminnan perustana eri muodoissaan koko sen histo-riallisten toiminnan ajan. Tämä on perustunut siihen ajatukseen, että luokkayhteiskunnassa toimivat rinnakkain erilaiset organisaatiot, järjestöt, sosiaaliset ryhmät ja yhteis-kuntaluoat, jotka perustavat toimi-tansa erilaisiin yhteiskunnallisiin näkemyksiin. Mutta yhteiskunnassa kulkee selkeä jako omistavan luokan ja työtätekevän kansanryhmän etujen välillä. Aivan kuten aiemmin SKDL:ssä niin myös STP:ssä on ajatus luoda poliittinen yhteis-

toiminta työtätekevää kansanryhmää edustavien voimien välille.

Kommunistit puolestaan tu-keutuvat toiminnassaan Mar-xin, Engelsin ja Leninin löytämään työväenluokan tieteelliseen yhteis-kuntateoriaan. Yhteiskuntakehi-tyksen lopputuloksena kommunistit näkevät luokattoman sosialistisen ja kommunistien yhteiskunnan. Työ-väenluokan tieteellinen maailman-katsomus on välttämätön apuväline yhteiskuntakehityksen arvioimisek-si, mutta luonnollisestikaan eri kansalaispiirit eivät aseta tavoit-teekseen sosialistisen ja kom-munistien yhteiskunnan rakentamista. Kommunistit eivät myöskään oleta, että kansalaiset omaksuisivat hyvin nopeasti kommunistien maailman-katsomuksen. Siksi esim. SKDL:n yhteydessä ei esitetty, että se ottaisi tavoitteekseen sosialismin. Samasta syystä kommunistit hyväksyvät STP:n keskeiseksi tavoitteeksi markkinavoimien vallan rajoittamisen ja yhteiskuntakehityksen kään-täminen vastaamaan kansan suuren enemmistön tarpeita.

STP:n perustaminen herätti

Työkansan Sanomissa ja Tiedonan-tajassa arvostelua. TKS (11/06) määritteli STP:n keskustalaiseksi. Tässä mielessä KTP ”kieltäytyy ymmärtämästä” STP:n toiminta-ajatus, vaikka sen tulisi ohjelman-sakin perusteella olla heille selvä. KTP:n edustajiin on oltu myös yhteydessä STP:ttä organisoitaessa. SKP:n edustajat puolestaan ovat useissa yhteyksissä viime vuosina todenneet, että ensin tulee koota kommunistien voimat yhteen, jonka jälkeen voidaan aloittaa laaja uuslibe-ralismin vastaisen yhteistyön kehit-täminen. Tämä sama todettiin myös äskettäin Tiedonantajassa. Kom-munistien Liiton arvion mukaan SKP:n tavoitteena ei kuitenkaan tällä hetkellä ole erillinen yhteistyö-järjestö, vaan SKP:n piirissä ajatel-laan, että SKP itse voi muodostua tällaiseksi yhteistyöjärjestöksi (katso KÄ:n numerot 1/05 ja 6/05). Tässä mielessä voimme ymmärtää sen, että SKP haluaa nähdä itsensä erilaisten kansalaisjärjestöjen edustajana. Tämä on kuitenkin hyvin ristiriitaista, koska samanaikaisesti SKP ei voi omata tieteellistä Marxilais- leni-niläistä ideologiaa ja olla laaja yhteis-työjärjestö. Tämä myös näkyy

SKP:n periaateissa. Siinä missä KTP:n piirissä korostetaan tiukkaa sitoutumista marxilais- leniniläiseen perinteeseen ja pidetään kiinni kommunistien liikkeen ulkonaista tunnusmerkeistä, niin SKP:n piirissä hyväksytään ajatus, että marxilaisella yhteiskuntatieteellä ”on vielä annet-tavaa nykyiselle yhteiskunnalle”.

Kommunistien liitto on lähte-nyt mukaan kehittämään laajaa monopolienvastaista yhteisrintamaa. Luonnollisesti tämä pitkällä täh-täimellä vaatii myös kaikkien kom-munistien osallistumisen tähän toimintaan. Yhteistyön kehittämisen SKP:n, KTP:n, Kommunistien nuorisoliiton ja Kommunistien Liiton välillä kommunistien yhtenäisyyden aikaansaamiseksi on välttämätön. STP itsessään on kehitysvaiheessa, jossa sen asiakirjat ja tavoitteet muutotuvat ja tämä tilanne mah-dollistaa kaikki neuvottelut asioiden eteenpäin viemiseksi.

Heikki Männikkö

Etelä-Suomen kansallinen maataloustuki katkolla - maataloutta ajetaan entisistä suurempiin yksiköihin

Suomen maataloutta on ajettu entistä suurempiin yksiköihin koko EU-aika. Pientilat joutuvat lopettamaan ja laajentavien tilojen isännät ja emännät uupuivat lisääntyvän työtaakan alle.

Suomen maataloudelle maksetaan EU:n yhteisen maatalouspolitiikan mukaista tukea vuonna 2006 noin 1293 miljoonaa euroa. Tuki koostuu ns. CAP-tuesta, jota maksetaan kasvintuotannolle ja kotieläintuotannolle, epäsuolisten maatalousalueitten luonnonhaittakorvauksesta sekä ympäristötuesta. Näiden EU:n kokonaan tai osittain rahoittamien tukien lisäksi maksetaan kansallista tukea noin 614 miljoonaa euroa. Kansallinen tuki koostuu pohjoisesta tuesta, Etelä-Suomen kansallisesta tuesta, luonnonhaittakorvauksen ja ympäristötuen kansallisesta lisäosasta sekä eräistä muista tuista.

Tukien kohdentamiseksi Suomi on jaettu seitsemään tukialueeseen. Nyt katkolla olevaa Etelä-Suomen kansallista tukea maksetaan A ja B alueilla, suurin piirtein Satakunta-Pirkanmaa-Kaakkois-Suomi akselin alapuolella. Vuonna 2006 Etelä-Suomen kansallisen tuen osuus on noin 97 miljoonaa euroa.

Tästä tuesta sovittiin Suomen liittymissopimuksen artikkelissa 141. Artikla on mahdollistanut kansallisen tuen maksamisen vakaviin vaikeuksiin liittyen. Toisin sanoen Suomen eteläisillä alueilla ei voida päästä samoihin satotaseihin kuin suotui-

simmilla viljelyalueilla Keski- ja Etelä-Euroopassa. Suomessa on myös eläinten pitkä sisäruokintakausi ja pitkät etäisyydet

Artikkelissa ei ole kuitenkaan määritelty tuen kestoa. Suomalaiset tulkitsevat että se mahdollistaa pitkäaikaisesti tuen maksamisen – eiväthän olosuhteet ole muuttuneet miksiäkään muutamassa vuodessa. Komissiossa asiaa tulkitaan toisin – tuki estää tai

hidastaa tilakoon kasvua. Komission logiikan mukaan tilakoon kasvaessa riittävän suureksi tällaista tukea ei enää tarvittaisi.

Viimeksi tästä tuesta käytiin neuvotteluita neljä vuotta sitten. Tuolloin sovittiin, että saavutettu ratkaisu kattaa vain vuodet 2004-2007. Lisäksi sovittiin, että vuonna 2006 tehdään arviointi, jonka perusteella päätetään tuen muodoista ja

tasoista vuoden 2007 jälkeen. Kansallisen tulotuen alenemaksi sovittiin keskimäärin 3 prosenttia vuodessa. Tämän tuen kokonaistaso vuonna 2004 oli 129 miljoonaa euroa ja vuonna 2007 94 miljoonaa euroa.

Maataloustulo laskee

Tukitason lasku ja toisaalta maatalouden tuotantopanosten hintojen

nousu ovat laskeneet maataloustuloa. Maatalouden tutkimuskeskuksen arvion mukaan vuoden 2006 maataloustulo jää noin 860 miljoonaa euroon, kun se viime vuonna ylsi 925 miljoonaa euroon. Maataloustulo, joka mittaa maatalousyrittäjien omalle työlleen ja omalle pääomalleen saamaa korvausta, pienenee näin ollen jo neljättä vuotta peräkkäin. Reaalisin hinnoin laskien maataloustulo on vuonna 2006 lähes 28 prosenttia alempi kuin vuonna 2002.

EU:n maatalouspolitiikka suosii suurta

EU:n tavoitteena on siirtyminen ns. perheviljelmistä suurtilamalliin, jolloin tilojen keskikoko on nykyistä 30 hehtaaria huomattavasti suurempi ja tilalla olevat eläinmäärät täysin muuta suuruusluokkaa kuin aikaisemmin. Samaan aikaan maatalouden työllistävä vaikutus laskee. Itse asiassa maatilojen määrä on vähenyt EU-aikana noin 35 %. Maatiloja on tätä nykyä alle 70 000 kun niitä vuonna 1994 oli 103 000.

Tilakoon kasvun ohella suuntaus on se, että maatalous keskittyy Etelä-Suomeen. Jos Etelä-Suomen tukitase laskee, vähennetään ”tasapoliittisuksista” myös pohjoisen tukitasea.

Kä/Juha Kieksi

Asunnottomuudelle, syrjäytymiselle ja työttömyydelle ei ole tehty lisäläpää mitään!

Pentti Kosonen
Iisalmi

Suomen Työväenpuoluetta tarvitaan asunnottomuuden, työttömyyden poistamiseksi ja syrjäytymisen lopettamiseksi. „Nykyiset eduskuntapuolueet ovat ajaneet yhä enenevässä määrin Suomen kapitalistiseen kurjistumiseen..

Asuntola olisi suurin tarve Iisalmissakin yksinäisille ihmisille, joille ei ole yhteiskunnan taholta aikomustakaan osoittaa asumiskelpoista asuntoa. Asuntokomitea istuu kerran kuukaudessa pohtimassa asunnottomien tilannetta, mutta todellisuudessa ei ole mitään saatu aikaan!

Asunnottomille olisi talo tyhjillään, mutta sitä kysyessään asunnottomien ihmisten käyttöön, vastaus on tyyliä, niistä tulee lieveilmiöitä! Minun mielestäni lieveilmiö on jo tullut, ihmisarvoa poljetaan, rasistisia piirteitä tuntuu olevan ko. ihmisiä kohtaan. Poliittiset päättäjät eivät ole ko. asialle tehneet yhtään mitään, kyllä rahaa löytyy liikuntahalleihin, mutta asunnottomille ei mitään.

Ihmispoloiset saavat asua toisten ihmisten nurkissa, teltoissa, kylmissä kellareissa, hyljättyissä rakennuksissa, pusikoissa, eikä ajatella, että Suomessa on talvikausikin olemassa. Monelle olen jonkinlaisen nukkumapaikan järjestänyt, mutta eväät ovat loppuneet kesken.

Suomi sanoo olevansa oikeusvaltio ja sattuupa olemaan myös EU:n puheenjohtajamaa, mutta mihinkään todellisiin epäkohtiin ei hallituksen taholta, eikä kuntasektorilta ole puututtu. Vain se oman edun tavoittelu on tärkeintä. Mitenkä te poliitikot luulette, että kyykytetty kansalainen äänestää Teitä eduskuntaan, kun Teillä ei ole tekoja?

Hallituksen politiikka on kurjistanut myös tavallisella työllään elävää kansalaista. Ministeri Aho lupasi, että kun Suomi menee

EU:hun, niin kaikki halpenee, työttömyys pienenee. Nyt näemme kapitalististen markkinavoimien tuloksen. Siksi Suomessa tarvitaan aito yhteinen Työväenpuolue kehittämään hyvinvointivaltiota, mihin nykyiset hallituspuolueet ja oppositio eivät ole pystyneet.

Miksi sitten Suomessa ovat yhä enenemässä määrin leipäjonot kasvaneet? Se johtuu kapitalistisen hallituksen säätelämästä markkinataloudesta. Keskustapuolue on ollut oikein pääpäämäri, se on sallinut firmojen mennä pois Suomesta ja jättää suomalaisia työttömäksi yhä suuremmin joukoin.

Tämä taitaa olla sitä EU:n markkinapolitiikkaa, kurjistumista, työttömyyttä, asunnottomuutta. Se näyttää tämän hetkisen hallituksen politiikan suuntana olevan!

Mielestäni jokaiselle Suomen kansalaiselle on taattava asunto, työ ja kohtuullinen toimeentulo. Jos ne kaikki Iisalmen veromarkat olisivat laitettu johonkin tuottavaan tehdasyritystoimintaan, unohtamatta pienyrityksiä, ei niin suurta lukua olisi työttömyyttä Iisalmissakaan. En yhtään ihmettele, että nyt kansalaiset muuttavat työn perässä jopa ulkomaille!

Politiikan suunnan on muututtava, siitä kertoo kansalaisille Kansan Ääni ja Suomen Työväenpuolue rp. Leikkauksia on tullut, monella taholla. Ollaan yksityistetty julkista sektoria, terveydenhuolto ontuu, on asetettu hoitotavoite, mutta se on utopiaa, kun on kyse vähänkin vanhemmasta ihmisestä .Sosiaaliturvaa ja pieneläkkeitä on leikattu, ilman mitään syytä, sitten hallitus antaa, kuin kulkukoirille 5 euroa lisää eläkettä. Tämä on sitä kapitalistista markkinataloutta.

Todellisuudessa pieneläkkeitä ja työttömyyspäivärahoja olisi pitänyt korottaa niin, että pienin eläke on 750 euroa/kk ja pienin työttömyyspäiväraha, jonka Kela maksaa saman suuruinen summa.

Vuokrataso on kapitalistista huipputasoa Suomessa, rikkaat mälläävät keinottelupolitiikalla ja köyhä joutuu maksamieheksi. Suomen Työväenpuolueen ideologia on: Tule sellaisena kuin olet!

Pentti Kosonen
Iisalmi

Iisalmi ilmast

Tiedotusvälineiden vapaudesta ja riippumattomuudesta

Kuinka sanan- ja järjestäytymisen vapaus toteutuu tai on toteutumatta tulee esille tämän sivun kuvissa ja teksteissä. Vasemmassa kuvassa osoitetaan mieltä Venäjän suurlähetystön edustalla Anna Politkovskajan murhan takia. Oikealla osoitetaan 4.4.2001 mieltä Suomen pankin edustalla Suomen markan puolesta. Mielipiteen sai kyllä esittää, mutta valtamedia vaiken sen kuoliaaksi. Alhaalla olevassa artikkelissa taas on vakava uutinen: Tšekin kommunistinen nuorisoliitto on lakkautettu vain muutama viikko sitten. Järjestöltä on siis viety kokoontumis- ja sananvapaus kokonaan.

Lauantaina 7.10. Venäjän presidentti Vladimir Putinin syntymäpäivänä ammuttiin kotitalonsa hissiin venäläisen Novaja Gazeta-lehden toimittaja Anna Politkovskaja. Murha oli selvästi palkkamurha. Jutun tutkimuksissa ja valvontalaitteiden kuvista on selvinnyt, että murhan takana oli todennäköisesti 5-henkinen ryhmä. Kuka taas tämän ryhmän on palkannut, siitä ei ole tietoa. Kansanääni tuomitsee kaikenlaiset murhat, etenkin poliittiset palkkamurhat.

Novaja Gazeta-lehti ottaa voimakkaasti kantaa Venäjän asioihin. Se on vapaa ja riippumaton Putinin hallinnosta, jota se vastustaa ja arvostelee kärkevästi. Mutta onko se vapaa ja riippumaton mahdollisista rahojattajistaan? Sitä on pyrkinyt rahottamaan mm. nyt vankilassa istuva entinen öljy-yhtiö Jukosin omistaja Michael Hodorkovski. Kysyä sopii, mihin suuntaan lehti kumartaa, mistä lehti nyt saa toimittajalleen rahaa, lännestäkö? Haluakaa lehti ns. länsimaista kapitalistista vapautta, jossa suuri raha lopulta määrää lehden vapauden laadun, määrän ja lehden tarkoituksen.

Politkovskajan murhaa seuraavan päivän iltana sunnuntaina mm. Suomessa osoitettiin mieltä Venäjän suurlähetystön edessä. Mielenosoituksen järjestäjä oli kirjailijaliitto PEN. Mistä mielenosoittajat Tehtaan kadulla mieltään osoittivat? Mielenosoituksessa paheksuttiin Venäjällä vallitsevaa tilannetta, jossa palkka-

murhat ovat tavallisia ja jossa tiedotusvälineiden sananvapaudesta ja riippumattomuudesta on jäljellä enää tuskin mitään.

Politkovskajalta on ilmestynyt suomeksi kaksi kirjaa, toinen käsittelee Tšetšhenian sotaa ja toinen Putinin Venäjää. Kirjassaan Putinin Venäjä Anna Politkovskaja toteaa, ettei hän ole mikään poliittinen toimittaja, hän ei analysoi politiikkaa, mutta kuvaa tapahtumia konkreettisten ihmisten ja olemassa olevan todellisuuden kautta. Tämä politiikan tuntemuksen puute estää häntä arvioimasta Venäjän ja muun maailman todellisuutta. Siksi hän ei osaa tai halua kuvata yhteiskunnallisen kehityksen mahdollisuuksia eikä tapahtumien syitä. Hän mm. yhdistää toistensa Putinin ja Leninin toisiinsa siten, että he olivat muka yhden ja saman vallanhimon ilmentymiä. Politkovskaja ei todellakaan näe, että Leniniä ajoi eteenpäin aivan muut asiat kuin vallanhimo. Lenin halusi vapauttaa maailman kapitalismista ja siirtää maailman sosialistiseen ja luokista vapaaseen suunnitelmalliseen talouteen. Sen eteen hän teki valtavasti työtä kuolemaansa asti.

Mitään suurta kaunaa Politkovskaja ei Neuvostoliittoa kohtaan tunne. Hän myönsi, että siellä useimmat asiat kuten työllisyys ja turvallisuus olivat kunnossa. Näin siitäkin huolimatta, että hän kuului Neuvostoliiton toisinajattelijoihin eikä hän halunnut neuvostoaikojakaan takaisin.

Missä sitten Politkovskaja on terävä? Hän arvostelee nykyisen Venäjän korruptiota raskaalla kädellä. Seikkaperäisesti hän selvitti mm. Jekaterinburgin (ent. Sverdlovskin) mafian toimintaa. Hän osoitti, että sitä johtaa mies nimeltä Pavel (Paška) Fedulev, joka aloitti uransa pikkurikollisena, mutta keinoja kaihtamatta hän on kaapannut itselleen suuren osan Uralin teollisuudesta. Hän on käyttänyt hyväkseen rikoskumppaneita, jotka hän on saaliin jaossa teloituttanut palkkamurhaajiansa avulla.

Politkovskaja kuvaa kirjassaan tarkasti koko nykyisen Venäjän läpi kulkevaa korruptiota. Siihen sekaantuu niin miilisi ja virkamiehistö kuin oikeuslaitos. Kaikki nämä tahot ottavat ohjeensa siltä, jolla on rahaa. Koko yhteiskunta pyörii kansalta vilpillä otetun omaisuuden, sen yhä jatkuvan uusjaon, lahjusten ja korruption avulla.

Tilanteen seurauksia Politkovskaja kuvaa yksityisten ihmisten elämän kohtaloilla, miten kukin hänen tutemansa henkilö on selviytynyt Neuvostoliiton jälkeisen talouden romahtamisesta. Kuinka joku on tullut uusriikkaaksi ja kuinka joku toinen on menettänyt kaiken, kuinka täysin sivullinen perhe on kokonaan uuden valtion menettänyt henkensä Tšetšhenian sodassa, kuinka meripuseerit edelleenkin yrittävät Kamshatkan nimimaalla pitää yllä Venäjän sukulussuvelaistoa, vaikka valtio ei enää ole maksanut heille palkkoja vuosien.

Syyksi kaikkeen onnettomuuteen Politkovskaja näkee Putinin. Putin on entinen KGB:n mies, "jolla on taustansa ja sotilasarvonsa mukainen tapa tarkastella asioita: rajoittunut ja nurkkakuntainen. Hänen luonteenlaatunsa on juuri niin mielenkiinnoton kuin everstiluutnantilla, joka ei koskaan päässyt everstiksi asti. Hänen tapansa ovat suoraan KGB:stä, jossa työtovereiden vakoilu oli itsestäänselvyys. Hän on myös kostonhimoinen: virkaanastujaisissa ei näy ainoatakaan poliittista vastustajaa tai väärään suuntaan marssivaa poliittista puoluetta."

Suurimpana Putinin virheenä Politkovskaja pitää sitä, ettei Putin ole edes yrittänyt käydä kiinni Venäjän mafioihin ja korruptioon. Poliittiset palkkamurhat jatkuvat ja Politkovskajankin tapauksessa murhia oli kaksi muuta kuukauden sisällä. Huomion arvoista on, että tuskin yhtään lukuisista palkkamurhista on selvitetty. Sama varmaan pitää paikkansa myös Politkovskajan murhan suhteen, vaikka nyt Venäjä painottaakin murhan selvittämisen välttämättömyyttä. Politkovskaja piti Putinia surkimuksena, joka ei uskalla puuttua mafiaan ja korruptioon. Putin ratsastaa rosvokapitalismin aallonharjalla. Hän on saanut kansalta myötätuntoa päivittäisillä selittelyillä mm. keskeisillä TV-kanavilla.

Tehtaan kadun 7.10. mielenosoituksesta jäi se epämiellyttävä kuva, kun siellä syytettiin pelkästään

Venäjää ja pidettiin selvänä, että asiat ovat kaikkialla muualla paremmat. Suomessa on sananvapaus, jonka rajat rahan valta säätelee hyvinkin tarkkaan. Se sanelee kuka tai mikä saa julkisuutta ja mikä sitä ei saa. Suomessa toimittajia ei vielä murhata, mutta toisinajattelijat vaietaan kuoliaiksi. Suuren rahan käsky käy heti, jos valtamediassa arvostellaan kapitalismia tai Suomen EU-politiikkaa.

Tässä on vain yksi esimerkki suomalaisesta sananvapaudesta. EU:n Vastainen kansanrintama ja Suomi – Ei EU järjestivät muutamia vuosia sitten Suomen Pankin edustalla mielenosoituksen. Sen aikana "naulattiin" sinitaralla Suomen Pankin oveen 40-teesiä Suomen markan puolesta. Mitä tapahtui? Paikalle tuli Ylen TV-auto useine kameroineen. Kun toimittajille selvisi, kuka teesejä naulasi, joku antoi käskyn. Vajaassa kahdessa minuutissa kamerat ja kaapelit pantiin autoon ja nämä sananvapauden edustajat ajoivat tiensä. Paikalle jäi vain yksi vapaa ja riippumaton median edustaja – Helsingin Lähi-radion toimittaja Oiva Lavonen.

Nyt tämän saman valtamedian edessä mielenosoittajat heiluttivat kynttilöitään sananvapautta puolustaneen Politkovskajan muistoksi ja autuaan tietämättöminä kuinka rautaisin rahan ottein Suomen poliittinen eliitti ja suomalainen valtamedia rajoittaa sananvapautta kuten tuolloin Suomen Pankin edustalla?

Reijo Katajaranta

Tšekin kommunistinen nuorisoliitto lakkautettu!

Suomen on EU:n puheenjohtajanaan välittömästi tuomittava Tšekin hallituksen demokraattivastainen toiminta.

Tšekin valtio julisti Tšekin kommunistisen nuorisoliiton (KSM) lakkautetuksi 12.10.2006. Lakkautamisen syyksi ilmoitettiin nuorisoliiton ohjelma, jossa vaaditaan tuotantovälineiden yksityisomistuksen korvaamista yhteiskunnallisella omistuksella.

KSM:n lakkautamishuika on ollut tiedossa jo vuoden 2005 lopusta. Tilanne on saanut tuhannet Tšekin

valtion kansalaiset allekirjoittamaan vetoomuksen, jossa vaaditaan sisäministeriötä luopumaan yrityksestään tehdä nuorisoliiton toiminta laittomaksi. Tšekin hallituksen kansalaisoikeuksia rajoittava toiminta on herättänyt kansainvälistäkin vastustusta, ja mielenosoituksia on järjestetty useissa maissa Tšekin lähetystöjen edessä.

Suomen Kommunistinen nuorisoliitto (KomNL) on järkyttynyt Tšekin hallituksen toiminnasta, joka rikkoo demokratiaa ja mielipiteenvapautta vastaan. KomNL ottaa yhteyttä suomalaisiin kansanedus-

tajiin ja europarlamentaarikkoihin ja vaatii näiltä välittömiä toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi.

Kommunistisen nuorisoliiton puheenjohtaja **Petri Toikkanen** korostaa Suomen roolia asian nostamisessa keskusteluun: Suomen EU:n puheenjohtajanaan tuli välittömästi ottaa yhteyttä Tšekin hallitukseen ja vaatia päätöksen perumista. Tämä on suuri loukkaus poliittista mielipiteenvapautta kohtaan. Tšekin hallitus on ottanut vaarallisen askeleen kohti totalitarismia.

Tšekin sisäministeriön mukaan KSM

puuttui toiminnallaan asioihin, jotka kuuluvat poliittisten puolueiden toimintakentälle. Liiton olisi pitänyt luopua myös Marxin, Engelsin ja Leninin teoriaan pohjautuvasta ohjelmastaan ja sosialistisen vallankumouksen tavoitteestaan välttääseen lakkauttamisen.

Lisätietoja:
Petri Toikkanen
puheenjohtaja,
Kommunistinen nuorisoliitto
petri.toikkanen@komn.fi
040 8397841

Myös Kommunistien Liitto on tuominut KSM:n lakkauttamisen ja

on esittänyt Suomen hallitukselle ja ulkoministeri Erkki Tuomiojalle vetoomuksen, että KSM:n lakkauttaminen tulisi ottaa esille jo EU:n Lahden huippukokouksessa.

Lisätietoja:

Kalevi Wahrman
puheenjohtaja,
Kommunistien Liitto
kalevi.wahrman@pp.inet.fi
040-5523 099

Tšekin kommunistisen nuorisoliiton (KSM) vetoomus liiton Internet-sivuilla: <http://www.ksm.cz/>

Poliisin väkivalta varoitus tulevasta

Asem-kokouksen yhteydessä 9. syyskuuta pidettiin Helsingissä useampi mielenosoitus. Niistä massiivisin keräsi tuhansia ihmisiä. Ihmiset marssivat tuntikausia pääkaupungin kaduilla äänekkäästi kertomalla, mitä mieltä ovat eliitin pimeistä projekteista. Puheita pidettiin, materiaalia jaettiin ja infopöytiä oli esillä.

Sotahaukan Tony Blairin päätös jäädi huippukokouksen ulkopuolelle ei saanut ihmisiä muuttamaan mieltään ja jäämään kotiin. On tuhat ja yksi syytä miksi nykyään joku voi osoittaa mieltään eliittiä vastaan. Kapitalismi rappeutumisvaiheessaan ei synny ainoastaan sotia. Työväkevien, työttömien, eläkeläisten ja nuorison elinolosuhteita on huononnettu ja niitä huononnetaan entistään. Vakituiset työpaikat korvataan pätäktyöllä tai irtisanomisilla. Nuorison opiskelu- tai työmahdollisuuksia heikennetään. Opintorahaa ei koroteta ja OECD "neuvoo" niiden sitomista opintolainaan. Ongelma, joka eniten kirvelee nuorison mieltä, on epävarmuus tulevaisuuden näköaloista. Tämä näkökohta on ollut esillä tämän vuoden nuorison kapi-noissa muualla maailmalla, Ranskassa, Kreikassa tai Chilessä.

Hallitseva luokka tiedostaa ongelman hyvin. Eliitti tietää myös sen, että kapitalistinen järjestelmä ei pysty tyydyttämään edes pientä osaa nuorison polttavista ja oikeutetuista vaatimuksista. Juuri siksi yläluokan ykköstarvoitteena on kansalaisoikeuksien, kaventaminen. Poliisivaltion vahvistaminen ja protestien tukahduttaminen on kuolinkamppailussa olevalla kapitalismilla elinehto ja olemassaolonsa edellytys. Tämä, siitä huolimatta, ovatko protestit väliön uhka yhteiskunnalliselle järjestelmälle vai ei. Tässä Suomi omaksuu ja noudattaa ison maailman menettelytavat.

Poliisivaltio pelaa yhtä aikaa monella pelilaudalla. Sen logiikka on

totalitaarisen järjestelmän logiikkaa. Protesti on kukistettava mellakkana, vaikka mellakasta ei olisi tietoaakaan. Yhteiskunnallinen vakaus voi järkyttyä myöhemmin. Bush käy ennaltatarkkailuseksiä sotia. Suomen poliisi yrittää tänään tukahduttaa tulevaisuuden mellakoita. Samanaikaisesti poliisivaltio pelottelee keskiluokkaa ja esiintyy siinä pelastajana. Kylläpä anarkistit kirjoittelivat kotisivuillaan, että "pitäisikö aiheuttaa vähän sekasortoa Helsingin kaduille". Mutta mitä se sekasorto on? Sitten kun rauhanomaisempikin mielenosoitus keskeyttää julkista liikennettä, se on sekasortoa.

Syyskuussa poliisin taktiikka oli ovela. Pelottelemalla järjestäjä suuri mielenosoitus saatiin aisoihin niin, että sen reittiä muutettiin, poliisin kanssa yhteistyössä olevia järjestysmiehiä vaadittiin ja saatiin lisää, jopa järjestelytoimikunnan kokouksiin oli saatu poliisin edustajia mukaan. Tämä mielenosoitus tanssi poliisin pillin mukaan, niin hyvin oli asiat manipuloitu. Valtamedian rooli oli tässä näytelmässä tärkeää. Iltaelehdistö heilutti mellakkavaaran lippua ja aktivistit menivät auliisti vakuuttamaan poliisia rauhanomaisista aikeistaan. Eli sen, minkä poliisi tiesi ennestäänkin. Ei poliisia pelota aktivistien militanttiluonne, joka on joka tapauksessa kesymmästä päästä. Porvarillisen valtion turvallisuudesta vastaava instituutio on huolestunut enemmän siitä, että kadulle lähtisivät tuhannet ja kymmenet tuhannet nuoret, joiden etenemistä olisi mahdotonta jarruttaa; jopa järjestäjien avustuksella.

Asem-kokouksen yhteydessä poliisi oli tehnyt suurmittakaavan järjestelyä. Poliisimiehiä oli värvätty ympäri valtakuntaa ja kalusto koottu yhteen. Mikäli mellakkaa ei olisi tullut järjestelyjä olisi vaikea perustella. Näin ollen mellakka piti keksiä. Anarkistiporukka oli vain helppo maali tässä projektissa.

kukistuskäytäntöjään vain vappuna makasiinien polton yhteydessä. Sanoimme silloin, että tämä ei ollut sattumaa, vaan väkivallan käyttö on tullut Suomeenkin jäädäkseen. Syyskuussa oli toinen tilaisuus ja poliisi muisti käyttää sitä. Anarkistit oli tarkoitus saartaa ennen kun ne ehtisi kunnolla edes ryhmittäytyä. Koska heitä oli liian vähän, olisi uskottavampaa, kun mukaan otetaan noin kaksi kertaa enemmän sivullisiaakin. Ja näin lopulta kävi, ruotsalaisten kokemuksista viisi vuotta sitten tapahtuneissa Göteborgin aktioissa oli saatu opetukset talteen. Poliisin toimesta kuviteltu mellakka estettiin ja pahimmassa tapauksessa aiheutettiin. Osia Mannerheimintiestä oli vallattu yömyöhään asti. Poliisin terrori jatkui silloinkin kun kadulla ei ollut ollenkaan ihmisiä. Muutama kapakan valomerkin nähty asiakas sai lisää huvittelua sotaelokuvaa muistuttavasta Helsingin keskustasta.

Suomessa mellakkapoliisilla ei tähän asti ollut mahdollisuutta harjoitella katuyhteisöä "livenä". Harjoitukset on oletettavasti pidetty korvessa. Tilanteet ovat olleet lavastettuja. Nyt edes muutamaksi tunniksi oli Helsingin keskusta saatu poikkeuslain piiriin. Enemmän diktatuuria muistutti katukuva Messukeskuksen lähellä, jossa erään hotellin katolla oli näkyvissä tarkka-ampujia kivääriensä piiput pystyssä. Poliisin toiminta oli loukannut perustavanlaatuisia kansalaisoikeuksia kuten sananvapaus-, mielenilmaus- ja kokoontumisoikeus. Useat kantelut eivät toistaiseksi ole tuottaneet tuloksia. Mielivalta oli harkittu ja siihen oli poliittisen eliitin lupa. Tästä johtuu se, että yksimielisesti niin demarit ja keskusta kuin oikeistopoliisikin kiittivät poliisin toimintaa jälkikäteen. Vasemmistoliitto kiukutteli hieman, mutta ei uskotavasti. Tämä muka sorrettujen joukkojen puolue ei edes tukenut tai osallistunut aktioihin lainkaan.

Dimitris Mizaras

Tähän asti poliisi oli kokeillut

uusia innovaatioita kustannusten alentamiseksi koskematta aiheuttamiin sisäisiin vuokriin. Kaupungilla ei ole muka varaa kalliiden palvelujen tuottamiseen. Ja käskyn mukaan innovaatioita syntyy – lakkautetaan palveluja!

Helsingillä ei ole mitään tarvetta palvelujen laadun heikentämiseen eikä niiden määrän vähentämiseen. Tuloja sillä on niin, että heikkopäistä hirvittää. Kuluvan vuoden virallisen ennakoarvion mukaan tuloja kertyy myyntivoittojen kanssa yhteensä vähintään

4 129 miljoonaa euroa. Siitä käytetään toimintaan yhteensä 3 417 miljoonaa euroa. Näin kaupungin kassaan kertyy ylijäämää 712 miljoonaa euroa. Siinä on kasvua edelliseen vuoteen yli 181 miljardia euroa. Näissä luvuissa on, kuten pitääkin, mukana kaupungin omille liikelaitoksille maksetut tuet ja niiltä saadut tulot.

Kaupungin ylijäämä on kymmenen kertaa suurempi kuin valtion köyhyyspaketti. Sillä voitaisiin kertaheittolalla maksaa pois kaupungin ottamat lainat. Ylijäämää kuitenkin käytetään toisin. Suurin osa menee investointeihin. Siis kaikki mikä rakennetaan, maksetaan tämän vuoden tuloilla, ylijäämällä. Kaikki rakennettu on maksettu kuten aina ennenkin, kertaheittolalla, kaupunkilaisilta perityistä veroista ja maksuista. Kaikki rakennettu on velatonta omaisuutta.

Helsingissä ja kuten muualakin harjoitettu kunnallispolitiikka on raakaa peliä. Kaupunkilaisille tarjottujen palvelujen suhteen kaikilta hallinnonhaaroilta vaaditaan innovatiivisuutta, että keinotekoisesti (niillä suositaan yksityisiä palvelun tuottajia) paisutetuista kuluista saataisiin syntymään säästöjä. Innovatiivisuutta ei kukaan vaadi, kun keksimällä keksitään älyttömän kalliita ja jopa tarpeettomia investointikohteita. Tässä riittää esimerkiksi työn alla oleva tarpeeton ja mielettömän kallis

Kaupunki ihmisiä vai investointeja varten?

Jokainen tuntee sanonnan, että sota on julmaa ja ratsuväki raakaa. Sanonta sopii paitsi kuntautistukseen myös Helsingin kaupungin politiikkaan. Kuntalaisten ja kaupungin hallinnon välillä on jatkuva sota palveluista, mutta kaupungin ratsuväki, sen johto, on raakaa. Kokoomuksen ohjastaman johdon tavoitteena on ainakin kahdenkymmenen koulun ja kymmenen terveysaseman lakkauttaminen. Siinä ei kaupunkilaisten tarpeilla ja hyvinvoinnilla ole mitään merkitystä.

Kaikkia kaupungin omissa tiloissa tuottamia palveluja, päiväkoteja, kouluja, kirjastoja, terveysasemia, sairaaloita jne. rangaistaan aiheuttomilla kovilla sisäisillä vuokrilla. Niillä keinoitekoisesti nostetaan kaupungin palvelujen hintaa. Ne saadaan näyttämään todellisuutta merkittävästi kalliimmilta. Väärien kustannusten perusteella vaaditaan

Kaupungissa tulee elää turvatusi ja viihtyisästi hyvin hoidetussa kulttuurimaaisemassa. Tässä näkymää Helsingin Töölölahdelta.

Kuntauudistus osoituksena täysin epäonnistuneesta kunta- ja aluepolitiikasta

Vuosaaren satama ja suunnitella oleva tarpeeton ja mielettömän kallis keskustatunneli.

Investointimenot ovat kasvaneet kohisten. Viimevuonna ne olivat 423, tänä vuonna 538 ensivuonna 625 miljoonaa euroa. Investoinneille, osin turhuuden markkinoilla uhratuille menoille, ei ole päättäjien näkyvissä.

Ensi vuoden budjettia esitellessään kaupunginjohtaja Jussi Pajunen (kok) oli huolissaan kaupungin henkilömäärästä. 1990-luvulla vakinaisen henkilömäärä oli parhaimmillaan 43 000 luokkaa, mutta nyt 39 000, joista kaiken lisäksi 8 000 on määrä- tai osa-aikaisia. Pajusen tavoitteena on jatkaa palveluverkon tarkastelua eli sen ja henkilömäärän vähentämistä.

Kunnallispolitiisessa sodassa ovat vastakkain kuntalaisten palvelut ja investoinnit. Nykyaikana kuntalaiset ovat häviävänä osapuolena. Palveluissa säästetään, että olisi rahaa investointeihin, joilla rakennetaan "infrastruktuuria", kapitalismin kulisessa, että herroilla oli mitään esitellä maailmalle. Siinä esitellyssä kukaan ei kerro kuinka monta päiväkotiä, koulua, terveysasemaa ja sairaalapaikkaa niihin on uhrattu ja kuinka paljon sillä on lisätty kaupunkilaisten pahoinvointia.

Ihmiset ja heidän tarpeensa on asetettava ensi- ja investointitoissijaisiksi. Kaupunkilaisten etujen

mukaista olisi ja pitää olla, että palvelut hoidetaan ihmisten lähellä korkealaatuisesti ja sekä mitoittain palvelujen määrä mieluiten yli kuin alle niiden kysynnän. Tässä on kysymys ihmisoikeuksista, joita poljetaan kiihtyvällä vauhdilla ja tuhansin eri tavoin sekä valtion että kuntien toimesta.

Ihmisoikeuksien turvaamiseksi uuden maaliskuussa 2007 valittavan eduskunnan ja hallituksen olisi ensi tilassa tehtävä todellinen verouudistus. Valtion olisi luovuttava henkilöverotuksesta kokonaan säilyttämisen itsellään vain maksut Kelalle, yritys- ja välilliset verot. Kunnallinen tasavero olisi muutettava ainoaksi henkilökohtaisten tulojen progressiiviseksi veroksi, joka koskisi kaikkia tuloja, myös pääoma- ja osinkotuloja. Se kerättäisiin keskitetysti ja jaettaisiin kunnille asukasmäärän ja muiden vaikuttavien tekijöiden perusteella.

Verouudistus toisi kunnille lisää rahaa, jolla ne voisivat hoitaa palvelut lähellä ihmisiä. Uudistus antaisi kunnille mahdollisuuden turvata jokaisen kuntalaisen ihmisoikeudet.

Kä/KK

Hallituksen ja virkamiesten runnoma ja kovasti ylistämä kunta- ja palvelurakennemuutoslaki on eräällä tavalla historiallinen Suomen olosuhteissa. Se muuttaa perinteisen kuntarakenteemme keskittytyksi suurkuntamalliksi, joka uhkaa kuntien lähipalveluja ja kuntalaisten mahdollisuuksia vaikuttaa yhteisiin asioihin. Kuntien yhteistyö ja järkevät kuntaliitokset ovat oikeasuuntaisia toimenpiteitä. Sen sijaan valtion kontrolloima ja pakottama kuntien yhteenliittäminen ei palvele kuntalaisten etuja.

Kuntien kymmenvuotinen kuritus

Kaksi edellistä Lipposen hallitusta ja Vanhasen nykyinen hallitus ovat kovalla kädellä kurittaneet kuntia viimeiset kymmenen vuotta. Eliitin halu osoittaa EU:lle Suomen uskollisuutta on johtanut kuntien edun polkemiseen ja aluepolitiikan vääristymiseen. Vuosina 1995-2005 hallitus on leikannut kunnilla ainakin 10 mrd. euroa ja antanut niille entistä enemmän vastuuta asioiden hoidossa. Tämän vuoksi kunnat etenkin pohjoisessa ovat joutuneet vakavaan taloudelliseen ahdingkoon ja käytännössä "velalla syömiseen". Valtion toimien takia kunnat eivät enää pysty kattavasti ylläpitämään niitä palveluita, joita laissa on säädetty tai jotka kunnat tähän asti ovat vapaehtoisesti toteuttaneet.

Tämä näkyy erityisesti sivistyspalveluissa. Perusturva- ja sosiaalipalveluiden puolella kuntien on pakko järjestää mm. sosiaalihuolto ja vanhustalut. Rahan puutteen vuoksi nämä palvelut ovat rappeutuneet ja syövät leijonanosan kuntien pienistä budjeteista. Harjoitetun politiikan seurauksena pohjoisen ja Itä-Suomen kunnat ovat muuttuneet muuttotappioalueiksi, joista asukkaat ja menestyvät yritykset karkaavat etelän suuriin kasvukeskuksiin tai ulkomaille, EU:n maatalouspolitiikan seurauksena tuhannet perheet ovat menettäneet mahdollisuutensa harjoittaa maataloutta, joka on johtanut kylien autoitumiseen ja mm. kyläkoulujen joukkoalasajoihin.

Kuntien ahdinko lottopotti pääomapiireille

Kuntien ahdingon vuoksi pääomapiirit hierovat käsiään ja hykertelävät makeasti: kun kunnilla ei ole enää varaa ylläpitää välttämättömiä palveluita, luulevat he niiden yksityistämisen olevan tie pelastukseen. Nykyisin mm. yksityiset terveys- ja siivousfirmat ovat saaneet jo jalsijaa kunnista. Hallituksen johdolla kunnille uskotellaan palveluiden ulkoistamisen olevan hyvä vaihtoehto vanhaan nähden ja korostetaan mm. yrittäjyyden tärkeyttä kuntien palveluita tuottaessa.

Palveluiden yksityistäminen on kuitenkin osoittautunut jo aika päivää sitten täydelliseksi katastrofiksi. Tämän mm. Fakta-kuntalehden lokakuun numero totesi. Kunta- ja palvelurakennemuutos jouduttaa palveluiden ulkoistamista. Kun uusia jättikuntia synnytetään on niiden asukkaalleen tarjoamat palvelut myös helppo yksityistää. Euroopan Unioninhan yrittää tätä kehitystä Suomessa viedä vauhdikkaasti eteenpäin. Hallitus tulee takuulla jatkosakin leikkaamaan kuntien avustuksia ja tavallaan ajaa ne "suden luolaan", eli yksityisten, kuntalaisista piittaamattomien firmojen syyliin.

Tarvitaan järkeviä kuntaliitoksia, joissa lähipalvelut turvataan

Kuntien pakkoliitokset eivät palvele kuntalaisia. Kunta- ja palvelurakennemuutos vie kuntalaiset kauas päätöksenteosta ja uhkaa perinteisiä hyvinvointivaltion palveluita. Suomessa on rahaa enemmän

kuin koskaan ennen. Silti kunnilla menee huonosti. Valtion on kannettava kunnille enemmän rahaa, jotta kansalaisten perustuslailliset oikeudet ja palvelut voidaan kattavasti turvata.

Jättikunnat kierouttavat entisestään jo huonosti hoidettua aluepolitiikkaa. On selvää, että nykyisessä tilanteessa monet pienet kunnat eivät kerta kaikkiaan yksin selviä. Järkevät kuntaliitokset pienillä alueilla voivat olla alueellinen piristysruiske. Kuntaliitokset, joissa kunta turvaa julkiset palvelut ja kuntalaisten vaikutusmahdollisuudet, ovat järkeviä. Monet Pohjois-Suomen pikkukunnat ovat tähänkin asti harjoittaneet laajamittaisia yhteistyötä mm. kirjasto-, ympäristö- sekä maatalouspalveluissa. Nämä esimerkit ovat osoittaneet, että palvelut eivät ole karanneet tai päätöksenteko byrokraatisoitunut.

Nykyinen tilanne ei voi enää jatkua. Suomen on määrätietoisesti irtaannuttava EU:n aluepolitiikasta ja ryhdyttävä ajattelemaan maamme asutusta pitämistä. Tämä tapahtuu vain palveluita kehittämällä ja uusien investointien kanavoimisella muuttopaikoille. Paikallista asumista ja työtä on edelleen kehitettävä.

Yhden asian kunta- ja palvelurakennemuutos joka tapauksessa kertoo: Jokin mättää suomalaisessa aluepolitiikassa.

Antti Siika-aho,
Kaupunginvaltuutettu
Haapajärvi

Haapajärven kaupunki ilmakuvana

Haapajärvi neuvottelee uuden kunnan perustamisesta

Pohjois-Suomessa, Haapajärveltä kaupunki on ryhtynyt rakentamaan kuntayhteistyötä naapuriansa kanssa jo ennen kunta- ja puitelakia. Selvää on, että Haapajärven on pakko tähän yhteistyöhön mukaan lähteä; valtion harjoittaman politiikan vuoksi talous on kuralla ja talousraamit paukkuvat kuin viimeistä päivää.

Jo aiemmin kesällä naapurikunta Pyhäjärvi teki aloitteen kuntaliitoksesta Haapajärvelle ja kolmannelle naapurikunnalle Reisjärvelle. Neuvottelut aloitettiin ja Haapajärvestä on tarkoitus tulla tämän liitoksen vetäjäkunta. Valtion tarjoamat porkkanarahat yhdistymiseen houkuttavat kuntapäittäjiä.

Oulun eteläisen alueella on jo pitkään toteutettu kuntayhteistyötä mm. Nivala-Haapajärvi seutukunta -organisaation muodossa, mutta tämäkään ei enää valtiolle riitä.

Haapajärvi ja Pyhäjärvi tullee yhdistymään uudeksi kunnaksi ensi vuoden aikana - Reisjärvi liitteenä siihen hiukan myöhemmin. Lähi tulevaisuudessa enää tämäkään ei riitä. Hallituksen vaatimus vähintään 20 000 asukkaan kuntarajoista ei täyty, ellei käytännössä koko Kalajokilaakson alue liity yhteen.

16.10. Haapajärven kaupunginvaltuuston kokouksessa valtuutettu Antti Siika-aho teki aloitteen kunnallisesta kansanäänestyksestä koskien kuntaliitoksia. Näin voitaisiin osoittaa kuntalaisille, että Haapajärvi kuuntelee kuntalaistensa ääntä tärkeissä ja ratkaisevissa asioissa. Pelkona on, että liian suuret kuntaliitokset tulevaisuudessa vievät kuntalaiset kauas päätöksenteon käytäviltä.

Venezuelan välttämätön maareformi

Matti Laitinen

Venezuelassa käynnistettiin v. 2001 laaja maareformi nimeltä "Vuelta al Campo" (takaisin maalle), jonka seurauksena maassa on rajoitettu maatilojen kokoa, talonpojille on luovutettu valtion maata ja joutomaata on pantu uusjakoon. Maanjaossa mallinnettiin Abraham Lincolnin toimesta v. 1862 Yhdysvalloissa toimeenpantua merkittävää maareformia (Homestead Act).

Uudistuksen tavoitteina ovat maan ravinto-omavaraisuuden saavuttaminen ja työllisyyden kohentaminen sekä yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden toteuttaminen pienviljelijöiden ja maattomien maatyöläisten keskuudessa. Uusille maataloustuottajille on luotu valtion toimesta myös omat maatalousmarkkinat. Chávezin hallitus haluaa toimillaan osoittaa, että maaseudulle on luotavissa konkreettisia ja myönteisiä elämisen vaihtoehtoja. Venezuelan päämääränä on tuplata oma ruokatuotantonsa vuoteen 2007 mennessä. Lisäksi maareformi on nähtävä mahdollisuutena monipuolistaa maan yksipuolisesti öljyteollisuuteen nojaavaa tuotantorakennetta.

Latinalaisen Amerikan suurtilallislle maareformi on ollut perinteisesti yhtä kivulias ja toistuva sairauskohtaus kuin kihti isovaripaassa. Maatalouskapitalistit kokivat sen hyökkäyksenä yksityistä omistusoikeutta ja vapaita yrittäjiä kohtaan. Venezuelan huhtikuun 2002 vallankaappauksen toisena pääpöytäkirjana öljyn rinnalla oli Chávezin maareformi.

Rakennemuutos

1960-luvulla 75 % Venezuelan kuusimiljoonaisesta väestöstä asui maaseudulla ja työskenteli maatalouden parissa. 1970-luvulla tapahtuneen öljybuumin aikana maan hallitus mitätöi maaseudun merkityksen ja kohdisti huomionsa kaupunkien ja teollisuuden. Rakennemuutoksen aikana maalaiset ryntäsivät kaupunkien etsimään työtä ja toimeentuloa. He asettuivat asumaan Venezuelan kaupunkeja ympäröiviin kurjuuden sepelevöihin. Työttömyys, kunnallistekniikan puute ja korkea rikollisuus slummiuttivat perinteiseen tapaan köyhien asuinalueet.

Venezuelan öljytuloista pääsivät nauttimaan – ennen Chávezin valtaantumista – aikaisemmin valtaa pitäneiden kristillisdemokraattisen (COPEI) ja sosialidemokraattisen puolueiden (AD) etuoikeutettu eliitti sekä niiden keskiluokkaa edustavat kannattajat ja maan pääomapiirit. Kansainväliset öljy-yhtiöt mallisivat ylikansalliseen tapansa estottomasti maan öljy-kentillä.

2000-luvulla 25 miljoonasta venezuelalaisesta 87 % asuu kaupunkitaajamissa. Viime vuosikymmeninä harjoitettu politiikka ei ole ainoastaan jättänyt maaseutua alikehittyneeksi, vaan se on tuonut tullessaan väestön kasvun myötä myös aivan omat ongelmansa kaupunkien. Tuotantorakenteen muutoksen seurauksena Venezuelan elintarvikkeista tuodaan 70 % vauraita maatalousmaista. Sen oma maataloustuotanto käsittää vain 6 % bruttokansantuotteesta.

Venezuela ja koko Etelä-Amerikka ovat tänään maailman poliittisen kehityksen keskiössä. Niin Venezuelassa kuin kaikkialla muuallakin yhteiskunnallisissa vallankumouksessa on vallankumouksen onnistumisen kannalta aina joitakin erityisen tärkeitä solmukohtia. Jokeenkin poikkeuksesta yksi keskeisimmistä solmukohdista on maatalous. Niin Venezuelassakin. Matti Laitinen kertoo tässä kirjoituksessaan, kuinka maataloutta uudistetaan Venezuelassa.

Hugo Chavesin ja Venezuelan suurin valttikortti on ollut maan omistamat öljyrikkauudet. Mutta kun yhteiskuntaa pyritään tietoisesti kehittämään, silloin huomataan maatalouden tärkeys. Jos elintarvikeomavaraisuutta ei ole olemassa, olet muiden armoilla. Öljyä ei voi syödä.

Viljelysmaan jakautuminen

Venezuelassa on hyvin epäoikeudenmukainen maanomistusjärjestelmä, josta johtuen väestöstä 5 % omistaa ¾ kaikesta maatalousmaasta. Tämän vuoksi enemmistö maaseudun väestä on köyhiä ja maattomia. He eivät tule omillaan toimeen. Kolme neljästä maatyöläisestä ei omista viljelemäänsä maalaatua. Tähän mennessä maassa toteutetut maareformiohjelmat ovat epäonnistuneet, koska niiden valvonta ja jälkikoito on ollut valtion taholta olematonta.

1960-luvulla USA:n tuella suoritettujen reformit paremminkin vain syvensivät Venezuelan taloudellista riippuvuutta muista maista kuin kohensivat maan ruokaomavaraisuutta. Tuolloin kehitys suuntautui teolliseen maataloustuotantoon ja teki siitä pääomavaltaita. Talonpoikaiston tukeminen ja kouluttaminen unohtettiin. 150 000 talonpoikaisperheelle jaetut maa-alueet luisuivat tyystin maatalouskapitalistien hallintaan.

Maatalous on valtion suojeleksessa

Bolivaarisen Venezuelan v. 1999 perustuslain mukaan valtio edistää kestävästä maataloutta maaseudun kehittämiseksi ja turvataksaan väestölle ravinnon saannin. Se varmistaa ruoan riittävän ja vakaan saatavuuden kuluttajille. Elintarvikehuolto toteutetaan ensisijaisesti kehittämällä maan omaa maatalous- ja elintarviketuotantoa sekä kalastuselinkeinoja, koska omavarainen ravintotuotanto mielellään elintärkeäksi kansalliselle ja yhteiskunnalliselle kehitykselle. Valtio on valmis satsaamaan tähän asiaan reilusti varoja ja teknistä apua, kohentamaan infrastruktuuria sekä työvoiman koulutusta ja myös vuokraamaan viljelyskelpoisia maita.

Lisäksi maaseutua kehitetään luomalla sinne työpaikkoja ja viljelijäväestön asemaa parannetaan takamalla sille asianmukainen hyvinvoinnin taso. Perustuslain mukaan talonpojat ja muut maataloustuottajat ovat oikeutettuja omaan maahan. Bolivaarinen valtio suojelee sekä yhteis- että yksityisomistusta turvatakseen maataloustuotannon.

Venezuelan maareformi

Korjatakseen aikaisempien maareformien virheitä Venezuelan kongressi vahvisti v. 2001 lain maatalouden kehittämiseksi. Aluksi valtion omistamaa maata luovutettiin talonpojille ja maatalousosustuksille.

Maareformin onnistumisen takamiseksi perustettiin kolme virastoa. Kansallisen maainstituutin (INTI) tehtävänä on valvoa maanjakoa ja sen käyttöä. Kansallinen maatalouden kehittämisinstituutin (INDER) vastuualueena on tekniikkaan ja infrastruktuuriin liittyvä apu. Venezuelan maatalousyhdystys (CVA) vastaa maataloustuotteiden markkinoinnista. Merkittävien näistä hallintoelintenistä on tammikuussa 2002 perustettu INTI.

Vuonna 2003 Venezuelan hallitus kiihdytti maareformiprosessia käynnistämällä **Ezequiel Zamora-suunnitelman**. Ohjelma nimettiin venezuelalaisen vapauttaistelijä **Ezequiel Zamoran** (soturi) mukaan, joka taisteli maareformin puolesta jo 1800-luvulla **Simon Bolívarin** (ylipäällikön) ja **Simon Rodríguezin** (opettajan) kanssa.

Ohjelman tavoitteena oli tukea kestävästä kehityksestä perustuvaa maataloutta, jonka maanjoon periaatteina ovat tasa-arvo ja oikeudenmukaisuus. Se kohdistettiin pienviljelijöille ja keski-suurille maataloustuottajille. Suunnitelma oli hallituksen avain maan ruokaomavaraisuudelle, taloudellisesti itsenäisyydelle ja tuontitavaroista riippumattomuudelle. Tämän **Adán Chávezin** johtaman hankkeen aikana v. 2003-04 jaettiin 1,5 miljoonaa hehtaaria maata 130 000 pientilallisten ja maattomien perheiden sekä osuustoimintatilojen käyttöön. Toimenpiteistä lasketaan hyötynneen yhteensä n. 650 000 kansalaista.

Vuoden 2005 maareformi nimettiin **Mission Zamoraksi**. Laki määritteli maattomien maksimikoosi 5 000 ha, viljelemätön maa pantiin verolle, sekä suurtiloilta pakkolunastettiin viljelemätöntä maata ja joutomaata pantiin uudelleenjaettavaksi. Pakkolunastukset korvattiin käypään markkinahintaan.

Käytännön toteutus

Kansallinen maainstituutti myönsi kaikille halukaille 18-25-vuotiaille venezuelalaisille väliaikaisen käyttöoikeuden omaan maapalstaan. Maanluovutus vahvistettiin lahjoituskirjalla (carta agraria), josta ilmeni uuden tilallisen maantarve sekä myös hänen motivaationsa työkennellä omalla maallaan. Vuoden 2004 loppuun mennessä valtion maata oli jaettu jo yhteensä 2,2 miljoonaa hehtaaria. Perhekohtainen tilakoko asetui keskiarvoon 11,5 ha. Vuoden 2005 tavoitteeksi otettiin kahden miljoonan lisähehtaarin jakaminen, joista yksityisiä maita oli 1,5 miljoonaa hehtaaria. Hallitus nimitti välintulotoimikunnan tarkastamaan, että luovutetut maat ovat todella tuotannossa ja että ne on laillisesti hankittuja. Viljelijä saa laillisen omistusoikeuden hänelle luovutettuun maahan vasta kolmen tuotantovuoden jälkeen. Hänellä ei ole kuitenkaan tämän jälkeenkään oikeutta myydä maataan.

Maareformin suurimmat vaikeudet

Venezuelan maanomistussuhteet ovat ongelmallisia, koska suurtilojen maat ovat saattaneet kuulua aikaisemmin jollekin viljelijäyhteisölle. Osa suurtiloista toimii luvottomasti valtion omistamilla mailla. Maanomistuskisterin seuraksi hidastuttaa omistussuhteiden selvitystä ja maan jakamista. Opposition valtapuolueet (COPEI ja AD) sekä vanhoilliset suurtilalliset ovat tapelleet valtion maalahjoitusten laillisuudesta eri oikeusasteissa. Opposition vaikutus maan oikeusjärjestelmässä on edelleen

suuri. Tämä on omalta osaltaan hidastanut maanjakoa ja estänyt maareformin säännösten voimaantumista.

Venezuelan maaseudulla vallitsee turvaton ja kaoottinen tilanne. Maatalouskapitalistit ovat panneet uudistukselle hanttiin myös mobilisomalla maaseudun väestöä vastustamaan maareformia, koska he kokivat uudistuksen uhaksi asemalleen ja omaisuudelleen. Vuosien 2001-05 aikana tapahtuneissa yhteenotoissa yhteensä 130 maaseutujohtajaa ja –aktivistia on jo tapettu maaparonien puolisoitilaallisten joukkojen toimesta. Vain osa pahantekijöistä on joutunut oikeuden eteen. Presidentti Chávez ehdotti elokuussa 2006 siviilien ja sotilaiden muodostamien paikallisten turvaväestöjen perustamista oikeiston puolisoitilaallisten joukkojen harjoittamaa terroria vastaan.

Venezuelan talonpoikaissäjestykset ovat melko voimattomia heikon järjestäytymisasteensa vuoksi. 70-luvun öljyhuuma tuhosi käytännössä pienet ja keski-suuret maatilat sekä pakotti väestön urbanisoitumaan. Campesinon etuja ajava **Ezequiel Zamoran kansallinen talonpoikaissärintama** järjesti ensimmäisen kongressinsa vasta syksyllä 2005. Maataloustuotteiden matalat markkinahinnat ja vaikeudet osuustoimintatilojen perustamisessa ovat lisäksi turhauttaneet talonpoikia

Valtiolliset instanssit INDER ja CVA eivät ole kyenneet tukemaan riittävän aktiivisesti maareformia. Teknistä apua ja lainoja ei liikene riittävästi sekä uustilallisten ja osuuskuntien maataloustuotteita ei kyetä ostamaan ja myymään vielä riittävästi.

Öljyteollisuus on edelleen Venezuelan hallitseva tuotantoala. Siitä kertyy maalle mukheste vientituloja, joilla hankitaan huokeita tuontitavaroita. Kansallisesti tuotetut elintarvikkeet eivät ole toistaiseksi hinnoitellaan kilpailukykyisiä ulkomaisien tuotteiden kanssa, vaikka valtio tukeekin maataloutta.

Venezuelan maareformissa ilmenneet ongelmat saattavat johtaa maareformin radikalisoitumiseen. Tällainen ei olisi kuitenkaan mitenkään uutta maan päällä.

Matti Laitinen

Lähteet: Venezuela information office (www.veninfo.org), Seth R. DeLong, The Center of Hemispheric Affairs 2/2005, "Land for people not for Profit in Venezuela, 8/2005 www.venezuelananalysis.com, GLW ja Venezuelan perustuslaki v. 1999.

Kansan äänen ja STP:n puurojuhla

Hermannin kerholla, Hämeentie 67
torstaina 28.12.06 klo 18.00

Tilaisuudessa mukana STP:n eduskuntavaaliehdokkaita.
Ohjelmassa mm. runoja, näytelmiä ja konnakkööri

Lisäksi arpajaiset, puuroa, kahvia ja glögiä

Tervetuloa
(tarkemmat tiedot joulukuun numerossa)

Kontupohja: Yhteiskunnallinen räjähdys nationalismin varjossa

Venäjän tiedostusvälineitä ovat jopa muutamia kuukausia hallinneet Kontupohjan (venäjäksi Kondopoga) tapahtumat elokuun lopulla ja syyskuun alussa, pienessä Karjalan kaupungissa, joitakin kymmeniä kilometrejä Petroskoin kaupungista pohjoiseen. Tosiasiassa Kontupohjan tapahtumat eivät ole olleet ainoita Venäjällä (samanlaista on ollut Rostovin alueella, Kauko-Idässä jne. ja uusimpana Tjumenissa), mutta vaasipinnan tapahtumat ovat kiinnittäneet tiedotusvälineiden huomiota.

Huolimatta siitä, että Kontupohja sijaitsee Karjalassa ja suurin osa sen asukkaista on venäläisiä, se on kuitenkin useiden kansallisuksien sekoitus. Virallisten lukujen mukaan Kaukasukselta kotoisin olevia on n. 400 kun koko alueen väkiluku on n. 400.000. Näistä n. 5000 työskentelee kaupungin selluloosa- ja paperiteollisuudessa ja he ansaitsevat kohtuullisen hyvin. Valtaosa väestöstä on työttömiä. Tämä on yleensäkin tyypillinen tausta tällaisille levottomuuksille, mitä paljastui Kontupohjassa.

Käytettävissä olevien ristiraitaisten tietojen mukaan tapahtumien kulku on ollut seuraava: Elokuun 29. ravintola "Lokissa" oli vietetty paikallisen rikollispäällikön muistojuhlaa. Muistotilaisuus muuttui tappeluksi, kun asiakkaat alkoivat vaatia baarimikolta ilmaista ryyppykierrosta – ja kun tämä oli kieltäytynyt, joku ryyppä vaativista oli lyönyt tätä voimakkaasti nyrkillä. Baarimikko oli välittömästi kutsunut paikalle tshtsheniläisen mafian suojelemaan itseään ja ravintola. Ravintolan omistaja oli taas hälyttänyt paikallisen miliisin. Miliisi ei kuitenkaan uskaltanut mennä tappelijoiden väliin vaan oli jäänyt sivusta katselemaan tapahtumia.

Mafia saapui paikalle viidessä minuutissa aseistettuna putkenpätkillä ja muilla lyömäaseilla ja oli alkanut lyödä kaikkea edessä olevaa ja huutaa "Allah akbar". Kaupungin antamien tietojen mukaan gangsterit olivat lyöneet mailoillaan lattialla makuavia asiakkaita päähän. Tämän seurauksena kaksi ihmistä oli kuollut.

Tämä tapahtuma oli sekoittanut kaupungin, jossa rikolliset etniset ryhmät olivat jo aikaisemminkin käyttäytyneet uhmakkaasti. Kuten kaupunkilaiset vahvistavat, he eivät yksinkertaisesti enää uskaltaneet tehdä valituksia ja ilmiäntojoja paikallisille viranomaisille, koska rikollisryhmät olisivat välittömästi alkaneet uhata heidän henkeään.

Yöllä 1. syyskuuta tapahtunut ensimmäiset kaukasialaisten omistamien liikkeiden tuhopoltot ja ne jatkuivat 3. syyskuuta asti. Syyskuun 2. kokoonuitti ilman viranomaisten lupaa laaja mielenosoitus, johon otti osaa 1500 – 2000 ihmistä. Kaikki saivat sanoa mielipiteensä. Joku syytti "mustia", joku todisteli, että jokaisella kansalla on rikollisuus, joku syytti korruptoituneita viranomaisia, jotka olivat sallineet tapahtumien kehityksen.

Koska kansankokous oli järjestetty kiireesti ja sitä oli saapunut organisoimaan Moskovasta "Laiton-

Sergei Skvortskov, Neuvostoliiton kommunistisen puolueen ensimmäinen sihteeri.

ta maahanmuuttoa vastaan" –liikkeen johtaja Mr. Potkin (puolifasistinen, oikeistoradikaalinen liike), kokous hyväksyi kaukasialaisvastaisen päätöslauselman.

Ns. kaukasialaiset henkilöt evakuoitiin osittain pois kaupungista ja Karjalan johtaja Sergei Katanandov sopi tshtsheniyhteisön kanssa kolmen ravintolassa teurastukseen osallistuneen luovuttamisesta viranomaisille. Kontupohjaan jäi sisäministeriön joukko-osastoja ja mellakapoliiseja. On kuitenkin mahdollton sanoa, kuinka olot normalisoituivat. Asukkaat puhuvat peloissaan, mitä tapahtuu, kun turvallisuusjoukot poistuvat kaupungista.

Miten kansankokous sai alkunsa? Jotkut julkiset tahot vihjailivat provokaattorien osuuteen. Ne, jotka näin puhuvat, eivät joko rehellisesti ymmärrä tai tiedä, kuinka suuria kansankokouksia organisoidaan. Kansa ei kokoontunut, vaikka maksaisitte osallistujille rahaa tai uhkaisitte karkottaa heidät asunostaan. Vain erittäin suuri ja painava syy saa 5% paikkakunnan asukkaista vapaaehtoisesti liikkeelle yhteen ja samaan paikkaan.

Ja syy olikin painava – joitakin ihmisiä oli surmattu, mutta viranomaiset eivät ryhtyneet tarvittaviin toimenpiteisiin. Enemmänkin, viimeisimpien kokemusten perusteella tiedettiin, että murhaajat jätetään rankaisematta tai he yksinkertaisesti maksavat itsensä vapaiksi. Kontupohjan asukkaat toimivat ilman mitään paikallisia järjestöjä, jotka olivat sillä hetkellä vain häipyneet jonnekin (missä oli esim. suuresti yllistetty Pro-Putin liike). Paikallisten viranomaisten passiivisuuden takia asukkaat päättivät toimia itse. Näin koko maa sai tietää heidän huolistaan, mitä ilman kansankokousta ei olisi tapahtunut. Valitettavasti osa kaupunkilaisista ei ollut ymmärtänyt mielenosoituksen tarkkeutta tai luottaneet sen tehokkuuteen, vaan päättivät toimia toisella tavalla ja alkoivat polttaa taloja, joiden omistajat on myös laskettava uhreiksi.

Siirtolaisuuteen liittyvät ongelmat ovat yksinkertaisesti olemassa ja olisi pelkäästään typerää olla huomaamatta niitä. Suhtaudun epäilevästi kaikenlaisiin sosiologisiin tutkimuksiin, mutta tulos, jonka mukaan 60% kansalaisistamme

hyväksyy vaatimuksen "Venäjä venäläisille" vaikuttaa todelta. Viime vuonna, kun Venäjällä oli suuria eläkeläisten mielenosoituksia joidenkin sosiaalisten etujen poistamista vastaan, tämän kirjoittaja suorastaan järkytti, kuinka vahva Kaukasukselta tulneiden vastainen mieliala Moskovan esikaupungeissa oli. Näissä mielenosoituksissa isoäidit ja isoisät kiroivat "mustia" - joilla ei ollut mitään tekemistä sosiaalietujen leikkaamisen kanssa - melkein yhtä kiivaasti kuin he kiroivat Putinin hallintoa.

Tilanteeseen on monia syitä ja suurin niistä on Neuvostoliiton kaatuminen, mikä johti taloudelliseen romahdukseen useimmissa entisissä osavaloissa. Niiden miljoonien joukossa, jotka siirtyivät taloudellisten seikkojen pakottamana muista osavaltioista Venäjälle, oli paitsi etnisesti venäläisiä, tai venäjää

puhuvia, myös niitä, jotka tiesivät tuskin mitään Venäjästä..

Osa muuttajista, kenties valtaosa heistä, yrittää kaikin mahdollisin keinoin sopeutua ympäröivään todellisuuteen. Joissakin perheissä vanhemmat jopa kieltävät lapsiaan puhumasta äidinkieltään, he saavat puhua vain venäjää. Mutta toinen osa, mahdollisesti vähemmän koulutusta saaneet, päinvastoin yrittävät korruptoituneen virkavallan avustuksella pakottaa paikalliset asukkaat noudattamaan heidän tapojaan ja "vuoriston lakejaan". Tällainen tietenkin aiheuttaa negatiivisen vastareaktion syntyperäisten asukkaiden keskuudessa, joka alkaa näkyä konkreettisesti toimintana. Sellaisesta oli kyse myös Kontupohjassa.

Jotkut ovat myös ehdottaneet viisumien käyttöä Kaukasiasta ja sen takaisista maista tuleville. Mutta ensimmäkin, jos Venäjä haluaa takaisin jonkinlaista johtavaa asemaa entisen Neuvostoliiton alueella, sen on hyvin vaikeaa soveltaa tuollaisia lakeja – mikä se sellainen emämaa on, joka tekee sinne pääsemisen mahdottomaksi. On helppo arvata sen seurauksia esimerkiksi Venäjälle suopeissa maissa kuten Armeniassa ja Tadsikistanissa. Toisaalta viisumikäytäntö on jo ollut voimassa vuosia Georgian suhteen ja kuitenkin Venäjällä asuvien georgialaisten määrä ei ole vähentynyt yhtään. Tällaisilla toimenpiteillä voisi olla merkitystä vain vierastyöläisten suhteen, joita Venäjällä on miljoonia. Tosiasiassa etnisten ryhmien väliset konfliktit kehittyvät niiden välille, jotka ovat pysyvästi muuttaneet asumaan Venäjälle.

Niinpä on välttämätöntä toi-

mia siihen suuntaan, että pyritään luomaan suotuisat olosuhteet hajallaan olevien maahanmuuttajien integroitumiselle venäläiseen yhteiskuntaan ja olemalla tiiviissä yhteistyössä heidän johtajiensa kanssa jne.

Ja kaikkein tärkeintä, miliisilaitos on saatava järjestykseen. Tosiasiassa juuri "järjestyksenvalvojen" heikkous ja lahjottavuus kiihdyttää kaikenlaisia röyhkeitä rikollisjärjestöjä.

Viimein, kuten monet tiedotusvälineet havaitsivat, Kontupohjan tapahtumat olivat täydellinen yllätys sekä paikalliselle että sisäministeriön viranomaistahoille. Eikä se ole mitenkään sattumanvaraista, koska Venäjän viranomaiset, ilmeisesti omaan propagandaansa luottaen, elivät kuvitteellisessa maailmassa, jossa näennäisesti vallitsee voimakas taloudellinen nousukausi, elintaso nousee ja jossa hinnat nousevat vain 10% vuodessa, jossa ns. "vaaka-suora" vallankäyttö kehittyy voimakkaasti, "kansalliset projektit" menevät täydellä voimalla eteenpäin jne.

Tosiasiassa talous ei toimi, kansa köyhtyy, yhteiskunnalliset jännitteet kasvavat. Näissä olosuhteissa pienikin kipinä voi kasvaa liekeiksi kuten Kontupohjassa.

Sergei Skvortskov
Neuvostoliiton Kommunistisen puolueen ensimmäinen sihteeri

Käännös ja lyhennys:
Reijo Katajaranta

Artikkeli löytyy kokonaisuudessaan osoitteesta:
www.euvkr.com/lehti.html

Raha ratkaisi Ruotsin protestivaaleissa

Ruotsissa pidettiin kuluvan vuoden syyskuun 17. vaalit, joissa ratkaistiin uudet edustajat valtiopäiville, maapäiville ja kuntien valtuustoihin. Lisäksi äänestettiin myös Tukholman ruuhkaverosta ja otettiin kantaa uusiin muutamissa kunnissa. Missään vaaleissa ei tullut asiakysymykset esille.

Valtiopäivävaaleissa oli "unohdettu" Eurooppa, perustuslaki, yksityistäminen, sairaskassat jne., samoin myös maapäivä- ja kunnallisaaleissa. Tukholman ruuhkaveron yhteydessä ei puhuttu, että tarkkailulaitteet ovat tehokkaita myös kansalaisten yksityis- ja järjestöelämän seuraamisessa.

Vaalikampanjat olivat vauvoja ja alkoivat oikeastaan vasta kuukausi ennen vaaleja. Kokoomus jylläsi suuren rahan voimalla ja sillä oli tunnuksena "Ruotsi tarvitsee uuden työväenpuolueen". Kansanpuolue kehui sairaskassatun alajajolla ja poliisien salakuuntelulla. He saivat myös kyllä runsaasti mainosrahaa suur yrityksiltä. Sosialidemokraatit kävivät värittämättä vaalikampanjan ilman mitään erikoisia tavoitteita. Vasemmistopuolue kampanjoi kaapeammissa asioissa kuten hampashoidosta. Vihreät ja keskusta kävivät myös jokskeenkin värittämättä vaali-

kampanjan. Kristilliset pitivät esillä vanhusten hoitoa kampanjoissaan. Juni-lista halusi puolustaa Ruotsin autonomiaa. EU saisi hoitaa globaalit asiat. Feministinen aloite (FI) kampanjoi pitkälti homoseksuaali-tunnuksilla. "Ruotsi demokraatit" kampanjoivat natsi-tunnuksin siirtolaisuudesta ja muista kysymyksistä. Kommunistit kampanjoivat saavutettujen etujen puolustamisella.

Vaalivalvoajien aikaan esitettiin seuraavat vaalitulokset: sosialidemokraatit 35,3%, vasemmistopuolue 5,8% ja vihreät 5,1%. Siis entinen hallitusrintama yhteensä 46,2%. Porvarillinen allianssi: kokoomus 26,0%, kansanpuolue 7,5%, kristilliset 6,6% ja keskusta 7,9%.

Maapäivävaaleissa menestyivät myös porvaripuolueet. Kunnallisaaleissa Ruotsalais-demokraatit saivat yhteensä noin 170 paikkaa, trotskilaiset 8, "Vallankumoukselliset" 6 ja SKP 2 paikkaa.

Siis natsit lähes tuplasivat paikkakunsa ja saivat paikkoja myös Tukholman läänissä ja Jällivaarassa. Kommunistit säilyttivät asemansa, Jällivaarassa, mutta Pajalassa menettivät yhden paikan. Trotskilaiset nostivat paikkalukuaan ja "Vallankumoukselliset" menettivät viisi paikkaa.

Monet arvailevat, mitä vaalit tulevat merkitsemään tavalliselle ihmiselle. Jo nyt voidaan melko varmasti sanoa, että kiinteistövero puolintuu aluksi ja poistuu todennäköisesti tänä vaalikautena. Mistä sitten rahat veroaleen, joka on kiinteistöveron kohdalla 30 miljardia kruunua? Maapäivät tulevat melko varmasti myymään omaisuuttaan, mm. sairaaloita. Samoin valtio voi myydä kiinteistöjä ja yhtiöitä. Lisäksi voidaan tyhjentää sairaskassa ja muita yhteiskunnan rahastoja ja ottaa lainaa. Työlainsäädäntöä tullaan huonontamaan ja tietyt kansalaisten valvontaa lisätään mm. asentamalla kameroita ulkotiloihin.

Enkä kehitys huonompaan suuntaan saa enemmän vauhtia, mutta kyllä se oli alamäkeä jo viimeiset neljä vuotakin. Tästä tietyt saavat vauhtia protestiliikkeet, mutta jos niitä johtavat natsit, niin ei siinä ainakaan elintaso parane. Natsit saavat paljon julkisuutta tiedotusvälineissä ja kun valtuutetuiden reaktio on, että heidät suljetaan kunnallisista vaikutusmahdollisuuksista, niin siitä seuraa, että he selittävät olevansa ainoa vaihtoehto.

On mielenkiintoista nähdä, minäkalaisia linjauksia Ruotsin Kommunistinen Puolue tekee pyhäinmiesten päivänä pidettävässä puoluekokouksessaan.

Wäinö Pietikäinen

Unkari käännekohdassa

Mielenosoitus ja mellakointia Budapestissa

Maanantai-iltana 18.9. kerääntyi noin 10.000 ihmistä Unkarin parlamenttitalon eteen vaatien pääministeri Gyurcsanyn eroa. Suurten uutistoimistojen uutisoinnissa syyksi väkijoukkojen kerääntymiseen on esitetty edellisenä päivänä tapahtunutta paljastusta, kun pääministerin oman sosialistipuolueen kokouksessa huhtikuussa tehty ääninauha oli vuodatettu julkisuuteen.

Nyrkkipajojen valtakunta

Unkarin markkinatalous alkoi virallisesti 23.10.1989, ja EU:n jäsen Unkari on ollut 1.5.2004 alkaen.

Verrattuna sosialismin aikaan on maan teollinen tuotantorakenne kokenut rajun muutoksen.

Aikaisemmin osallistuminen sosialististen maiden Keskinäisen taloudellisen avun neuvosto SEV:n ohjaamaan työhönjakoon takasi Unkarissa talouden vakauden ja täystyöllisyyden. Nyt se on taakse jäänyt. Valtiollinen teollisuus ja muu tuotanto on myyty ulkomaisille sijoittajille tai lakkautettu. Tilalle on tullut 1,21 miljoonaa yksityisyritystä, joista 700 000 on yhden tai muutaman hengen toiminnia. Suuri osa näistä nyrkkipajoista on tänä päivänä olemassa vain nimellisesti tai niiden toiminta on hyvin vähäistä.

Siirtomaatalous uhkana

1990-luvulla sosialismin ajalta perinnöksi jäänyt työläisten hyvä koulutus ja osaamisen taso yhdistyneenä Unkarin keskeiseen sijaintiin Euroopassa toi maahan paljon ulkomaisia pääomaa. Kapitalistisen markkinatalouden uutuuksia ja viehättymisen toiveeseen rikastua yritystoiminnalla vaikuttivat niin tehokkaasti, että järjestelmän murroksen aikaansaama suuryrtyttömyys 1990-luvun alussa hyväksyttiin unkarilaisten keskuudessa väistämättömänä pahana. Pikemminkin katkeruus oman aseman heikentymisestä suunattiin silloin valta-asemaan päässeen oikeistolaisen tiedotuskoneiston ohjaamana sosialismin aikaan.

Unkarin 1956 vastavallankumouksen tai "kansannousun" näkymät olivat karmeat. Tässä yksi lynkkauksen kohteeksi joutunut vastavallankumouksen uhri. Työväestö ja oikeisto ovat Unkarissa aikaisemminkin olleet sotajalalla. V. 1919 Unkarissa oli joitakin kuukausia sosialistinen tasavalta. Se nousi Bela Kunin johdolla valtaan 21. maaliskuuta. Sille tapahtui kuitenkin samoin kuin Suomessa. Oikeistolainen kenraali Horthy kukisti sen verisesti 6. elokuuta ja pystytti Unkariin valkoisen terrorin.

laisten keskuudessa väistämättömänä pahana. Pikemminkin katkeruus oman aseman heikentymisestä suunattiin silloin valta-asemaan päässeen oikeistolaisen tiedotuskoneiston ohjaamana sosialismin aikaan.

Kohennusta tilanteeseen merkitsi 1990-luvun jälkipuoli mutta hyvin vaarallisella tavalla. Ulkomaiset sijoittajat olivat tulleet maahan ansaitsemistarkoituksessa ja asettivat siksi Unkarin valtiovalalle vaatimuksen puoli-ilmaisehastatyytymisestä. Unkarista tulikin kapitalistisissaan pidemmälle ehtineiden valtioiden siirtomaa, ja tämä kehitys jatkuu yhä.

Toistaiseksi unkarilaiset ovat tyytynneet oloihinsa, kun sosialismin ajoilta peräisin oleva, osittain vielä säilytetty korkeatasoinen infrastruktuuri on turvannut totutut perustarpeet.

Unkari 2000-luvun kapitalismin loukussa

Unkarin viime vuosien taloudellinen kehitys ei ole ollut salattua tietoa kellekään taloutta seuraavalle. Pääministeri Gyurcsanyn nyt paljastetuksi väitetty "valehtelu" ei tuonut ilmi muuta kuin korkeintaan kansaan nähden ylimielisen asenteen. Ilmeisesti löytyikin aivan muita syitä väkijoukon nopeaan kokoontumiseen ja valtiollisen TV-talon luona sattuneeseen mellakkaan.

Olisiko niin, että maassa harjoitetulle talouspolitiikalle ei enää sen vanhassa muodossa näyttänyt olevan mahdollisuuksia, jolloin hallitseva puoluekoalitio tarvitsi kipeästi jotain, jonka suojissa se pystyy kääntämään harjoittamansa politiikan kansalle hyvin epäedulliseen suuntaan!

Kamppailu laskun maksajasta

Unkari on voimakkaasti velkaantunut. Vuonna 2005 ulkomainen velka oli 65 miljardia dollaria. Samaa

aikaan pääomia pakenee läntisiin kapitalistimaihin, eikä hallituksella ole mitään keinoa estää tätä katoa. Noudatettu talouspolitiikka on ajautunut umpikujaan, ja valittavana on ainoastaan se, ketkä Unkarissa maksavat laskun!

Yrityksille ja varakkaille on kylläkin määrätty lisäveroja ns. solidaarisuusveron muodossa, mutta myös kansan elämisen perusedellytyksiin aiotaan puuttua. Viimeksi mainittu saattaa johtaa unkarilaisten mielialat yhdellä iskulla vasemmistolaisempaan suuntaan, ja vain 17 vuotta sitten loppunut sosialismin aika voi taas alkaa tuntua paremmalta.

Pääomapiirien taktiikkaako?

Herää kysymys onko Unkarissa jo pitkään varauduttu kansan mielialojen vaihtumisen varalta. Vast'ikään uutisoitu "paljastus" ja tapahtunut liikehdintä on ajoitettu taitavan tuntuisesti ajankohtaan, jolloin Unkarin porvarilliset ja nationalistiset piirit muistelevat "kansannousuna" niiden itsensä aikaansaamaa vastavallankumousta loka-marraskuussa 1956.

On kuin olisi odotettu tätä hetkeä ja organisoitu tahallinen välikohtaus vieläpä samoilla paikoilla kuin 50 vuotta sitten!

Onko nytkin niin, että ulkomaiset pääomapiirit ovat rakentaneet salaisen toiminta-organisaation olemaan valmiina aiheuttamaan kauhua ja sekasortoa, lamaannuttamaan elintarvikehuollon ja tekemään sabotaseja.

Raju epäjärjestyksen synnyttäminen voisi eittämättä auttaa myös pääministeri Gyurcsanya ja hänen hallitustaan toteuttamaan kansan kurjistamisen politiikkaa. Kun henkilökohtaiset turvallisuustarpeet nousisivat päällimmäisiksi ihmisten

pelätessä itsensä ja läheistensä koskemattomuuden puolesta voisi tilanteen suojissa aloittaa elinolojen heikentämisen. Lisämahdollisuus hallitukselle olisi provosoida jonkinlainen terroriteko, ja ottaa sen seurauksena käyttöön EU:n piirissä sovitut uudet poliisilait. Lujalla järjestyksellä estettäisiin kansan mielenilmaukset ja ainakin vaikeutettaisiin suuresti kaikkinaista oppositiotoimintaa.

Unkarin mahdollisuus

Unkarilaiset eivät ehkä ole kovin laajasti pohtineet kysymystä parannosta, ja se vartioi tarkkaan oikeutetaan saalistukseen kvartaalitalouden syövereissä.

Nykyiset vallanpitäjät ovat lukee neet hyvin kansainvälisten sijoittajien heille antamat läksyt. Maa johdettiin pikavauhtia NATO:on ja EU:n jäseneksi, kansa alistettiin voiton tavoittelun alttarille, ja aiemmin unkarilaisille tuntemattomasta työtömyydestä on tullut pysyvää.

Unkarin hallitseva sosialistipuolue on muiden markkinatalousmaiden sosialidemokraattisten puolueiden tapaan kapitalismin parhaita työkaluja. Sen ainoat tavoitteet tähtäävät vallan pitämiseen omista käsistä ja hintana siitä se on valmis takaamaan pääomapiireille voittojen saalistuksen vapauden. Sosialistista sillä on vain nimi!

Toivottavaa on, että Unkarin työtä tekeillä olisi jäljellä viisautta ottaa valtiovalta omiin käsiinsä ja pitää se koko kansan omaisuutena!

Esko Koivisto
Timo Nieminen

Tavoitteena ydinaseeton Korean niemimaa

Korean demokraattinen kansantasavalta ilmoitti tehneensä ydinkokeen 9.10. Ydinkoe oli Presidentti Bushin täydellisesti epäonnistuneen Korean politiikan lopputulos. Korealaisten tavoitteena oli ja on edelleenkin ydinaseeton Korean niemimaan kunhan he saavat takeet siitä, ettei mikään maa uhkaa heitä ja he saavat elää noudattaen riippumatonta politiikkaa.

Korean demokraattista kansantasavaltaa on vaivannut Neuvostoliiton ja SEV:n romahduksen myötä energiapula, jonka ratkaisemiseksi varteetotettavien ratkaisuihin on oman ydinvoimakapasiteetin rakentaminen. KDKT ryhtyi rakentamaan omaa ydinvoimalaa neuvostoliitolaisen tekniikkaan perustuen 1990-luvun alussa.

Geneven sopimus

Rakenteilla olleet ydinvoimalat olivat ns. grafiittivoimalaita, joista syntyy periaatteessa ydinaseisiin soveltuvaa plutoniumia. USA:n voimistuneen painostuksen vuoksi KDKT suostui neuvotteluihin USA:n kanssa vuonna 1994 koskien ydinvoiman rakentamisesta. Neuvotteluissa päästiin tulokseen ja sovittiin

mm. että KDKT keskeyttää omien ydinvoimaloidensa rakennustyön, USA:n johdolla rakennetaan KDKT:aan kaksi korvaavaa kevytvesivoimalaa vuoteen 2003 mennessä ja että USA korvaa grafiittivoimaloiden sulkemisesta aiheutuvat energianmenetykset toimittamalla vuosittain 500 000 tonnia raskasta polttoöljyä. Lisäksi sovittiin mm. ryhtymisestä toimiin poliittisten ja taloudellisten suhteiden normalisoimiseksi.

Korvaavat öljyntoimitukset toteutuivat mutta öljy ei täyttänyt laadullisia vaatimuksia. Varhaisessa vaiheessa kävi selväksi, että lupaus kevytvesivoimalaitoksen rakentamisesta ei toteudu ainakaan sovitussa aikataulussa. Kahden kevytvesireaktorin rakennustöiden avajaisjuhllaisuudet pidettiin vasta elokuussa 2002. Rakennustyöt ovat tällä hetkellä keskeytyksissä.

Bush ja pahan akseli

Korean ydinkriisi syveni, kun Yhdysvaltain presidentiksi valittiin George W. Bush. Vuoden 2002 alussa Bush nimisi KDKT:n kuuluvan ns. "pahan akselille" yhdessä Irakin ja Iranin kanssa. Bushin politiikka (pahan akseli ja Irakin miehitys) pahensi aivan ratkaisevasti jännitystä Korean niemimaalla. Irakin miehi-

tyksen jälkeen KDKT teki aivan oikean tilannearvion maailmanpoliittisesta tilanteesta ja totesi, että USA:n hyökkäyksen uhka KDKT:ta vastaan oli todellinen.

Saman vuonna Geneven sopimus purkaantui. Korealaisille kävi selväksi, ettei Yhdysvaltoihin voinut sopimuskuumppanina luottaa. Vastalauseena jatkuvalla USA:n harjoittamalle uhkailu ja kiristyspolitiikalle KDKT irtisanoutui tammikuussa 2003 ydinsulkusopimuksista ja helmikuussa vuoden 1953 aseleposopimuksesta, koska se katsoi Yhdysvaltain kasvaneen taloudellisen, sotilaallisen ja poliittisen painostuksen sodanjulistukseksi.

Ydinkiistan ratkaisemiseksi on käyty vuosia kausia ns. kuusikantaneuvotteluissa, joissa on pyritty löytämään kiistan poliittista ratkaisua. Neuvotteluita on leimannut katkonaisuus – USA on suuttunut korealaiset milloin mitenkin. Esi-merkiksi helmikuussa 2005 USA:n hallituksen virkamies nimisi KDKT:n tyranniaksi, jonka hallituksen ja yhteiskuntajärjestelmän kaatamiseksi voidaan käyttää viimekädessä myös ydinaseita.

Korealaisten esittämät vaatimukset ovat olleet koko ajan hyvin

kohtuullisia. KDKT on edellyttänyt USA:n antamaa turvallisuustakua siten, että USA ei hyökkää Koreaan ja että sopimusasiakirja on kansainvälisessä valvonassa ja asevalmius puretaan molemmien puolin samanaikaisesti. Lisäksi on edellytetty kauppasaarron purkamista ja normaaleja diplomaattisuhteista maiden välillä. Näihin vaatimuksiin USA ei kuitenkaan ole suostunut, sillä se haluaa "säilyttää varauksen sotilaallisiin toimiin Pohjois-Korea vastaan".

USA:n painostuksen kasvetuua koko ajan KDKT:lla ei ollut muuta mahdollisuutta kuin tehdä ydinkoe puolustuksellisen ydinpelotteen varmistamiseksi. Korean demokraattinen kansantasavalta on ollut tähän saakka ainoa Koillis-Aasian maa, jolla ei ole ollut käytössään ydinpelotetta. Venäjällä ja Kiinalla on ydinaseet, Etelä-Korean ja Japanin ydinpelotteen takaa USA. Esimerkiksi Japani tuottaa ydinaseisiin soveltuvaa plutoniumia tuhansia kiloja vuodessa kun KDKT:ssa on kyse muutamasta kilosta.

Tavoitteena riippumaton ja ydinaseeton Korean niemimaa

Korean niemimaan kehitys on osa

Kaakkois-Aasian geopolitiikkaa. Kysymys on siitä, miten USA pystyy kontrolloimaan Kiinan nousevaa taloutta ja Kiinan vahvistuvaa sotilaallista vaikutusvaltaa. Tämän kysymyksen ratkaisemiseksi USA:lle on tärkeää saada jalansijaa Kiinan lähialueilla.

Bushin pahan akselin maita yhdistää myös öljy. Iranilla ja Irakilla on huomattavia öljyvarjoja. Korean aluevesillä on Pohjois-Korean mukaan öljyresursseja. Alue on lisäksi niitä harvoja alueita, joita ei ole tutkittu kovin tarkkaan.

Korean niemimaan tilanne on siis todellisuudessa aivan toinen kuin Suomen suurimmat tiedotusvälineet ovat väittäneet. Suomalainen "vapaa" media välittää kritiikkä joko USA:n tuottamaa aineistoa tai ainakin edustaa USA:n hallituksen linjauksia.

KDKT:n periaatteisiin kuuluu, että he eivät halua sekaantua toisten maiden sisäisiin asioihin. Korealaisten tavoitteena on ollut ja on edelleenkin ydinaseeton Korean niemimaa. Lisääntynyt jännitys Koillis-Aasiassa on kiinni Yhdysvaltojen ja Japanin harjoittamasta politiikasta.

Juha Kieki

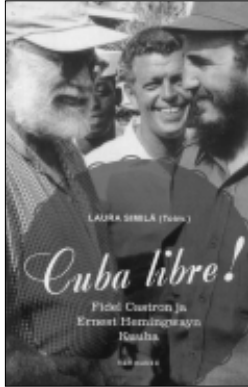
Cuba libre!

Fidel Castron ja Ernest Hemingwayn Kuuba

Toimittanut Laura Similä
Sammakko, ISBN 952-483-031-0

Kuuba-kirjoittelu ja -viestintä Suomen valtamedioissa on nykyisin lähes yksipuolisesti kielteistä ja hakemalla haettua haaskalintujen puuhaa. Minulle tussahti jokin aika sitten tassuuni **Laura Similän** toimittama Kuuba-aiheinen kirja nimeltään "Cuba libre!" Opuksen kirjoittajajoukko (**Leena Kurki, Juhani Similä, Laura Similä, Jenni Sipilä, René Vázquez-Díaz ja Nelson Valdés**) on vaeltanut mediakeisari Erkon väkeä muhevimmassa maisemissa. Lukemani artikkelit julkituivat meille toisenlaista Kuuba-kuvaa. Toki heidänkin jutuissaan kohdetta käsitellään kriittisesti. Asioista voi olla kuitenkin aina eri mieltä.

Luetuani kirjan minulle selvisi, miksi saarella yli 20 vuotta asunut **Ernest Hemingway** kieltäytyi USA:n kehotuksista huolimatta tuomitsemasta **Fidel Castron** ja Kuuban vallankumousta. Kansalainen Hemingway avusti ja tuki köyhä kuubalaisia ja viihtyi hyvin heidän seurassaan. Miksi sitten Latinalaisen

Amerikan vallankumousten parrakas isähammo pitää kunnia-asianaan vaalia Hemingwayn henkistä ja aineellista perintöä? Syitä on monia. Papan teos "Kenelle kellot soivat" kulki aikoinaan Fidelin matkassa vuorilla tärkeinä sissisodan oppikirjana. Similät suorastaan puhaltavat kirjoituksiinsa mielialtaan ailahtelevan nobelistikirjailijan uudelleen henkiin.

New Mexicon yliopiston sosiologian professori Nelson Valdés arvioi omassa kirjoituksessaan Fidel Castron vallankumousfilosofian ominaispiirteitä seuraavasti: "Kollektiiviset tarpeet menevät yksilön oikeuksien edelle. Toiminnan motiivina pitäisi

olla vallankumouksellinen tietoisuus eikä raha. Epätietoisuus on myönteinen arvo, ahneus ei ole. Valtio voi tehdä rationaalisia päätöksiä, markkinat ovat irratiolaisia. Alikehittyneen maan tulisi kiinnittää enemmän huomiota tuotantoon kuin kuluttamiseen." Kapitalisteille tällaiset ajatukset ovat suorastaan vandalis-mia!

Valdésin mukaan Kuubassa mas-sojen mobilisoinnin on tärkeämpää kuin hallinnolliset menetelmät. Poliittisen johdon suora kontakti väestöön on demokraattisella tavalla toteutettu. Yhdenvertaisuus ja oikeudenmukaisuus ovat tärkeämpiä kuin yksilökohtaiset kansalaisvapaudet ja poliittiset oikeudet. Valdésin arvion mukaan Fidelin varsinainen oikeutus valtaansa on hänen vahva kontaktinsa kansaan.

Maaillalla ihmetellään huuli pyöreänä ja päätikään harmaantuu vuodesta toiseen sen vuoksi, kuinka Fidel Castro ja pieni sosialistinen Kuuba kykenevät jatkuvasti toteuttamaan politiikkaa, joka haastaa selviytymistarinallaan alituisen vihamelisen lääninapuriin meren takana. Dosentti Leena Kurjen selvityksen mukaan Fidel Castro on ainutlaatuinen ja hämmästyttävä mies. Hän on tyypillinen latinalais-amerikkalainen, karismaattinen ja persoonallinen johtaja. Kurki ristii artikkelissaan Castron ensimmäiseksi ns. moderniksi intellektuelli-caudil-loksi. Hänessä ruumiillistuu myös toinen alueella arvostettu johtajuustyyppi – myyttinen guerrillero eli sissijohtaja.

Kurjen selvityksen mukaan "Latinalaisen johtajuuden perustana on nimittäin omaperäinen poliittinen filosofia, jossa on samalla ollut syvä spirituaalinen sisältö. Latinalais-amerikkalaisen johtajuuden tyyppiliset piirteet ilmenevät hyvin Castron persoonassa ja toiminnassa: johtajuus on vahvaa, karismaattista, mystistä ja moraalista."

Kirjassa siteerattun **Volker Skierkan** mukaan: "Castro on yksi 20. vuosisadan kiehtovimpia henkilöitä, joka on rautaisen tahtonsa avulla pysynyt uskollisena itselleen ja idealleen." Skierka painottaa myös sitä, että kuubalaiset luottavat edelleen Fidelin, koska tämä antoi heille menetetyn arvokkuuden.

Ruotsissa asuva kuubalainen toimittaja-kirjailija René Vázquez-Díaz pohtii omassa osuudessaan USA:n ylläpitämän ja rahoittaman Kuuban sisäisen opposition olemusta. Nyky-päivän Kuuban oppositioryhmät ovat hänen mukaansa hyvin pieniä eikä niillä ole takanaan kansan tukea. Lisäksi ideologiansa ja toimintamallinsa ulkomainen toisinajattelijatuksi ammentaa entisten kansandemokratoiden kokemuksesta, joissa rahallinen tuki avitti sosialismin luhistumista. Tämä malli ei toimi Kuubassa. "Kuubassa vallitsevat siis täysin erilaiset historialliset ja geopolittiset edellytykset kuin Itä-Euroopassa. Se merkitsee sitä, että amerikkalaisella ja eurooppalaisella rahalla on paradoksaali vaikutus. Opposition äänenpainot muuttuvat kansan todellisille tarpeille vieraiksi, minkä vuoksi ne

on helppo torjua ja saattaa naurun-alaisiksi. Kuuban hallitus – Castro mukaan luettuna – nauttii ulkomalaisille tarkkailijoille käsittelemättä kansan tukea, joka on sekä aggressiivista että vaarallista ja johon sekoittuu rakkautta ja vihaa."

Jenni Sipilä kirjoittaa 90-luvun alussa alkaneen "periodo especialin" vaikutuksista kuubalaisen yhteiskuntaan. Kuuba joutui tinki-mään 90-luvulla sosialistisista ihanteistaan. Pelastukseen talousromahdukselta ma ryhtyi avaamaan talouttaan turismiteollisuudelle ja ulkomaisille investoijille sekä salli pienyritysten perustamisen. Artikkelissa selvitetään rehellisesti mm. matkailubisneksen aiheuttamia epäkohtia ja vääristymiä yhteiskunnassa ja ammattien arvos-tuksessa. Keväällä 2005 Kuubassa vahvistettiin uudet säännöt, joilla pyritään kitemään turismin ja dollarisaation synnyttämää eriarvoisuutta saarella.

Kirjan viimeisessä luvussa Jussi Similä pohtii klassista Fidel Castron kuoleman jälkeistä elämää. Elämä Kuubassa jatkuu Fidelin poismenonkin jälkeen.

Similät ovat rakentaneet erkkodynastian urottavan suon ylittävät pitkospuut. Suositellen lukupaketin hankkimista, koska se tuulettaa raikkauksellaan ja asiantunte-muksellaan yksinvaltiaan julkaisemien lehtien ja kirjojen sivuilla viljeltyä rakkikoirien Kuuba-räksytystä.

Matti Laitinen

Kuuba varmistaa sosialistisen tulevaisuutensa

Francisco Florentino

Kuuban Suomen asainhoitaja, Francisco Florentino, järjesti 17.10. lehdistötilaisuuden Kuuban suurlähetystön residenssissä Helsingissä. Tilaisuuden aiheena oli kaksi asiaa, USA:n Kuubaan kohdistama ja yhä kiristynyt kaup-pasaarto, joka otetaan taas esille YK:ssa 8.11. Toinen asia käsitteli USA:n suunnitelmia, "sen jälkeen kun Castron hallin-to on kaadettu".

USA:n harjoittamasta kaup-pasaarosta on sanottava, että enää vain muutama maa YK:ssa on sen jatka-misen kannalla. Näitä saaron kan-nattajia ovat tietenkin USA ja Israel sekä pari Tyynen meren saarivaltiota.

Suunnitelmat Castron jälkeisestä Kuubasta perustuvat erityiseen USA:n hallinnon valmistelemaan raporttiin.

USA:n hallinnon alainen komissio "Vapaan Kuuban saavuttamiseksi" jätti heinäkuun 10. raporttinsa presidentti G.W. Bushille. Alun perin

raportin piti valmistua jo touko-kuussa, mutta se myöhästyi parilla kuukaudella. Raportista pidettiin myös lehdistötilaisuus, jonka pitivät projektin apulaisjohtajat **Condo-leeza Rice** ja **Charles Cutler** sekä Kuuban "siirtymäkauden" johtajaksi kaavailtu **Caleb McCarray**. He antoivat täyden tukensa Miamin kuubalaisten mafialle ja muodollisesti suuntaisivat raporttinsa heille.

Tämä vuoden 2006 raportti ei eroa eikä korvaa vastaavaa vuoden 2004 raporttia. Päinvastoin se käyttää v. 2004 raporttia pohjana, jolta se edelleenkin kiristää taloudellista sodankäyntiään ja muita Kuuban vastaisia toimenpiteitä. Suunnitel-mana on kaataa Kuuban vallanku-mouksellinen hallitus ja rahoittaa enemmän tai vähemmän suorasti kaikkia niitä tahoja, jotka haluavat syrjäyttää Kuuban sosialistisen hallinnon. Kaikki vuoden 2004 raportin toimenpiteet on silti säily-tetty.

Raportti lähtee suoraan Helms-Burtonin laista, jonka mukaan Kuuban kauppasaartoa jatketaan niin kauan kunnes oletettu vastavallan-kumouksellinen rintama hajottaa Kuuban nykyhallinnon ja "vapaa Kuuba" on saavutettu ja kunnes vastavallankumouksellisten kaikki vaatimukset on toteutettu. Näihin kuuluvat mm. v. 1959 vallankumouk-sessa Miamiin pakenneiden kuuba-laisten omaisuuksien palauttaminen.

Vuoden 2004 raportista nyt paran-neltu versio on 93-sivuinen ja sisältää 7 alakappaletta jotka ovat:

1. "Castron diktatuurin" nopea lakkauttaminen. Se tulee korvata kokonaan uudella hallinnolla. Siihen

ei riitä pelkästään Castron uuden seuraajan hakeminen.

2. Ulkoapäin tuodun humanitaarisen ja muun yhteiskunnallisen avun yhdistäminen Kuuban hallinnon kritiikkiin.

3. Vapaiden vaalien järjestäminen Kuubassa.

4. Vapaalle markkinataloudelle perustuvan taloudellisen perustan luominen Kuubassa.

5. Kansainvälisen yhteisön roolin korostaminen toimenpiteissä Kuubaa vastaan.

6. Ulkokuubalaisten aseman koros-taminen vallansiirrosta.

7. Vallan siirtämiseen liittyvän vaiheen valmisteleminen.

Kaikki nämä alakappaleet ovat mielenkiintoisia, mutta varmaan mielenkiintoisin on viimeisin kap-pale, miten USA aikoo kaapata vallan Kuubassa.

Tämä viimeisin kappale sisältää toimenpiteitä, joita USA:n hallinto on enemmän tai vähemmän peitelletty harrastanut jo vuosikymmeniä Kuuban vallankumousta vastaan.

Raportti ennakoii, että ensimmäiset 6 kuukautta siitä kun uusi hallinto on asetettu, ovat ratkaisevimmat ja tänä aikana tehdyillä toimenpiteillä on keskeinen merkitys. USA:n johdolla on siis erityinen "hälytys-suunnitelma" tarpeellisten toimen-piteiden suorittamiseksi juuri tuolle ajalle.

Tämän ajanjakson koordinaat-toriksi on nimetty "Kuuban ku-

vernööri" (siirtymävaiheen koordi-naattori) Caleb McCarray, joka on vastuussa amerikankuubalaisten vastavallankumouksellisten rahoituk-sesta ja kansainvälisten rahoittajien avun perillemenosta samoin kuin USA:n nimittämän interventio-hallinnon toimintaedellytyksistä. Samaahan on jo yritetty vallatussa Irakissa.

Raportti myös suosittelee USA:n hallinnon haarojen yhteistyötä erilaisten kansainvälisten organi-saatioiden kanssa "humanitaarisen avun" saamiseksi Kuubaan tuona ratkaisevana ajanjaksona.

Lopuksi raportti suunnittelee niitä välttämättömiä askeleita, joita vasta-vallankumouksen hallituksen on otettava Kuuban sosialistisen hallin-non kaatamisen jälkeen ja uuden uuskolonialistisen hallinnon aikaan-saamiseksi. Tähän suunnitelma käsittelee mm. vankiloita, vapaita vaa-leja, rangaistusten uudelleen määrittämistä Kuuban oikeudessa, poliisivoimia sekä lakimiesten ja

syöttäjien uudelleen koulutusta. Tavoitteena on Kuuban sosialistisen oikeuslaitoksen hajottaminen ja vankiloissa olevien vastavallan-kumouksellisten vapauttaminen siirtymävaiheen alussa, jonka raport-tikin arvelee olevan "kaotoitisen".

Vaikka Francisco Florentinon lehdistötilaisuudessa esitellyt asiat olivat kovia, niin itse tilaisuus oli leppoisa. Asainhoitaja vastaili paikalla olleiden lehdistön edustajien kysymyksiin. Useita kysyjä tuntui kiinnostavan Castron terveyttä. Tässä asainhoitaja viittasi viimeisimpiin raportteihin, joiden mukaan Castro on toipumassa. Kysymykseen, kuinka USA onnistuu vahtimaan laatimaansa kauppasaartoa, asainhoitaja totesi, ettei hän se onnis-tukaan. ALBA-sopimus, jossa on mukana jo useita keskeisiä Latina-laisen Amerikan maita, ei noudata pätkääkään kauppasaartoa huolimatta USA:n uhkaamista sanktioista kaup-pasaaron rikkojia kohtaan.

Reijo Katajaranta

Terveisiä itsenäisestä, sosialistisesta Kuubasta!

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Anarkistit järjestivät poliisille harjoittelumahdollisuuden

Helsinki 2006-verkoston 9.9. järjestämä suurmielenosoitus Helsingissä sai liian vähän huomiota tiedotusvälineissä, olihan sillä hyvä päättynyt: "Toisenlainen Eurooppa on mahdollinen".

"Anarkistien" epämääräisillä tunnuksilla järjestetty tai provosoitu "mielenosoitus" toimi tiedotusvälineissä hyvänä jättäen pimitäjänsä ja antoi poliiseille hyvän mahdollisuuden harjoitella joltain "syytöstehtävää" tulleen käskytyksen perusteella sellaista tosittilannetta varten, missä markkinoiden/kapitalistien edun turvaamiseksi löp-

piledillä ei enää pystytty pitämään kansan tyytymättömyyttä aisoissa.

Jos ja kun kapitalistien ahneus saavuttaa tason, jolloin keskiluokkaan kuuluvia alkaa jäädä suuressa määrin työttömiksi, tai he tullaan toimeen, joutuvat tekemään kahta työtä, ja samanaikaisesti puolitetaan työttömyyskorvaukset ja eläke-rahastot pelataan pörssiessä, silloin turvataan suurpääoman etuja käytämällä väkivalta-koneistoa eduskunnan edessä mieltään osoittavia kymmeniätuhansia työläisiä vastaa.

YLE 24:ssä lähetetyssä poliisin ja

ministeriön tiedotustilaisuudessa sisäministeri Rajamäen vastauksien perusteella tulee toimenpiteinä mielenosoittajien yhteiskuntakriittikiihin ja vaatimuksiin olemaan poliisivalvonnalla ja mellakkakilpien lisääminen.

Tähän tarvittiin 9.9. järjestettyä poliisien harjoitusta.

Kalevi Wahrman

Ääni kurjistuneen kansalaisen puolesta: Oikeistolaisia patruunavaimia vastaan

En voi olla kirjoittamatta Suomen Työväenpuolueen jäsenenä, mihinkä ollaan menossa taas jälleen kerran, kun ollaan tulossa maaliskuun kansanedustajavaaleihin. Oikeistovoimat vain joka kerta kalastavat ja eksytävät köyhiä, kyyketyttäjiä, työttömiä, sairaita, pieneläkeläisiä ja syrjäytettyjä ihmisiä äänestämään hattutempuilla kapitalistisia puolueita. Nämä puolueet ovat naamioituneet, toiset jopa vasemmistolaisiksi, mutta ovat kallellaan oikealle kuin Estonia laivan uppoamiskalustusta 40%. Mutta miksi kansalaiset, jopa työttömät, ja muuten syrjäytyneet uskovat edelleen, että Niinistö olisi joku työväen presidenttiehdokas? Eksytys oli Kokoomukselta pahinta luokkaa.

Jo on huipussaan, kun maan hallitus on valmistellut EU-maahan työlläisyysyhteistyöllä maahanmuuttopoliittista ohjelmaa. Esimerkkinä on nostettu työvoiman tuottaminen Puolasta. Työministeri Filatov on julkaissut Suomen työttömyyslukuprosentin 6,6.

Esimerkiksi Norjassa, joka ei ole EU maan, työttömyysprosentti on 4,0%, eikä Norjan tarvitse värvätä EU-maista lisää työvoimaa olemattomilla asioilla.

Todellinen työttömyysluku on Suomessa, jos otamme mukaan työllisyyskursseilla olevat ihmiset, on 500.000 työtöntä.

En malta olla kirjoittamatta, että Neuvostoliitossa oli laki, että jos olit työttömänä 2 kk, sinulle järjestettiin mitä työtä tahansa. Mitä sitten on nyt markkinataloudessa rämpäviä

Suomen työllistämispoliittika – työvoiman käyttöä vain kiristetään, työläisiä nujerretaan ja otetaan loppukin mehu köyhältä, kyyketyltä, työttömältä, leikataan ja poistetaan etuisuuksia, ettei vaan pystyisi toimimaan kapitalistista yhteiskuntaa vastaan.

Jopa Nokia-yhtiö pitäisi ottaa yhteiskunnan haltuun, kun pääjohtaja Ollila istuu kumppaneidensa kanssa jos missäkin optioleirissä, ja rahaa tulee tuutin täydeltä, ja Ollila Patruunan äänellä moittii kyyketyt kansalaisten vatsaa!

Mielestäni jokaiselle pientuloiselle on järjestettävä asunto, joka ei saa olla jonkun yksityisen kapitalistien hallussa oleva asunto ja jos on, niin se ei saa olla tyhjillään 2 viikkoa kauempaa. Keinottelu sijoitus-asunnoista loppuisi, kun siitä alettaisiin perä valtiolle asunnon arvon mukais-ta veroa. Esim., jos asunto on 50 000 euron arvoisen, on siitä maksettava 5000 euroa valtiolle.

Tällä tavoin tämä asunokeinottelu loppuisi, samoin optiokeinottelu on saatava loppumaan. Jos sellaista harrastaa, niin siitä pitää laittaa tuomioille, moisesta keinottelusta.

Yhteiskunnan on taattava asunto jokaiselle, tulojen mukaan. Esim. jos työttömän pariskunnan nettotulo on 1000 eur/kk, ei asunon vuokra esim. kahsiosta saa olla 300 euroa suurempi. Tällä hetkellä Kela myöntää asumistukia, mutta Kelalla tuijotetaan hakijan bruttotuloihin, vaikka pitäisi katsoa nettotuloihin. Tässä on todella suuri epäkohta!

Kyllä työttömyys saadaan valtion varoilla laskemaan. Suomi EU:lle syttämällä jäsenmaksuilla saataisiin yhdessä kuukaudessa työllistettyä 100.000 työtöntä heti. Työllistymisen pitäisi olla 6-12 kk. ja lakiin perustavana, mutta kun ministeri Aho ja s toppasivat ko. lain, saatiin kansalaiset kurjistumaan entisensä!

Kyllä suomalaiset ovat etusijalla työllistämään Suomessa. Mistään ammattialan taitajista ei ole pulaa. Valtion on annettava vaikka ilmaista

koulutusta ja tuettava kaikin tavoin, että saadaan oman maan kansalaiset työllistettyä. Tässä on mielestäni Suomen hallitus työllistämislupvoitteen epäonnistunut jo vuosia. Kansalaisten on pian noustava barrikadeille, ennekuin pääministeri Vanhanen tajuaa, että kurjistuneen yhteiskunnan vähäosaisen mitta on tullut täyteen kapitalistista markkinataloutta, jonka tie on loppuun kulutettu!

On myös tehtävä sellainen laki, että kapitalistiset voittoa tuottavat yritykset eivät saa viedä tuotantoa ns. halpatyön maihin. Tämähän näyttää olevan nykyisen hallituksen suojeluksessa. Sellaiset firmat on saatava valtion haltuun tai annettava sellainen sakko, että ei tee mieli viedä suomalaisista työpaikkoja alta. Kyllä ihan oksettaa, kun ajattelee kuinka maan hallitus ei tehnyt mitään järkevää, kun paperitehtaita annettiin lakkauttaa ja ajettiin työntekijät pihalle. On se ennen kuulumatonta. Paperin teko Suomessa on kannattanut pitkän ajanjakson, mutta tämä kirotti EU:n ja kapitalistista markkinataloutta ylläpitävä hallitus ovat hyväveli järjestelmässä tehtaiden patruunoiden kanssa. Silmät kiiluen odotetaan voittoa, jotka ovat todellisuudessa otettu kyyketytyn työläisen selkänahasta, että saadaan vielä paremmat optiot, kun tehtaant siirretään milloin mihinkin maahan,!

Suomen Työväenpuolueen jäsen
Pentti Kosonen
Iisalmi

Tohtori Seppisen kirjat

Tohtori Seppisen kirjojen sisältö ei minua kiinnosta, siksi en ole lkenut niitä. Kiinnostukseni kohteena ovat tarkoitusperät miksi kirjat on julkaistu. Luulen syitä olevan ainakin kolme, ensinnä Seppisen egon kohotus, toiseksi yritetään kansan huomio saada pois Suomen ongelmista.

Norsulutoorneissaan istuville poliitikoille ja virkamiehille, jotka eivät tavallisen kansan ongelmista ymmärrä mitään Seppisen kirjat sopivat hyvin. Korkeintaan he pohtivat olisiko väkivalta-koneiston osia lisäättävä, ettei köyhälistö ala

rettelöimään. Kiasman pamppu-opetus saattaa äkkiä unohtua.

Kolmanneksi kirjoilla yritetään kansaa sumuttaa uskomaan, ettei Suomessa ole vakiollit kuin Neuvostoliitto ja DDR. Kyllä lännen, lähinnä Yhdysvaltain, Englannin ja Saksan vakoilijatkin olivat erittäin ahkeria ja varmasti ovat vieläkin. Rahaa Suomen puolueille tuli myös lännestä – ja olisin yllätynyt ellei tulisi vieläkin.

Reino Welling,
Jämsänkосki

Poliisit Asemissa

Aluksi hieman itse kokouksesta. Se oli ainakin allekirjoittaneen mielestä yksi lenkki verovarajen tuhlauksessa. Samaan lenkkiin kuuluvat kenraalien leikkikalut, puoluetuet ja ylisuuri kansanedustajien määrä.

Todellisuudessa tarvitsijoille ei rahaa löydy, mutta annahan olla kun EU-eliitti haluaa pitää pippalot, niin eihän ole pieni Suomi silloin köyhä eikä kipeä. Poliisien vähyttä ruikutaan jatkuvasti. Kyllä poliisejakin löytyy kuin maasta polkaistuna, jos nuorisoo alkaa epäillä loisivien juhlinnan tarpeellisuutta. Tämä tilanne nähtiin 9.09. Ollisiko kyseessä ollut halu näyttää maailman medialle kuinka Suomessa osataan pamputtaa mielenosoittajia. Ollaan yhteisrintamassa terrorismia vastaan rauhanpuolustajan ja Jeesusken opetuslapsen G.W.Bushin kanssa! Oli kuulema salainen poliisi saanut vihjeen mellakan suunnittelusta.

Supon vihjeitten laatu ei ole korkeatasoista, tapaus Alpo Rusi on siitä esimerkkinä. Normaleissa yhteiskunnissa olisi salaisen poliisin

johto ja sisäministeri saanut lopputilin. Mielenosoittajien repuista löytyi kuulema metalliputkia. Tämä avaa vaarallisia tulevaisuudenkuvia esimerkiksi kirves- ja putkimiehille. Saatava tulla syyte mellakan suunnittelusta kun on sahoja, kirveitä ja putkitonkeja kalupakissa. Entäpä mieslauma, jota epäillään joukkoraiskauksen suunnittelusta - onhan heillä työvälineet housuissa.

Ollisiko sittenkin Kiasman tapahtumiin osasynä Ilkka Taipaleen lausunto hänen oltua vaarassa joutua pidätetyksi: "Maaseudulta tuotiin poliiseja ja eivät he tunne minua".

Jos jotain hyvää löytyy Asemin kaltaisista hömppätalouksista niin se on kansalaisten EU- vastaisuuden lisääntyminen. Huonona asiana on poliisien väkivaltaprovosoimien johtaminen myös mielenosoittajien lisääntyvään väkivaltaan.

Reino Welling,
Jämsänkосki

Tärkeysjärjestys

Jostain syystä Olli Saarela haukkui Heinälummaa onnettomaksi, isoksi ja akkamaiseksi äijäksi. Siihen Heinälumma sanoi, ettei tarvitse turvamielisiä, muka hauskaa. Päivää tai paria myöhemmin Hesari kirjoitti, että Nordean mukaan jopa viidenne suomalaisista elää käsi suussa. Joo, Suomessa, tuossa kilpailukyvyn jättäiläisessä!

Jostain kummasta syystä asiasta ei tullut sen suurempia löppejä. Jostain syystä mediaa pyörittää juttuja Saarelan haukuista - muttei näistä käsi suussa elävistä ihmisistä. A-talk ohjelmassa raapaistuin pintaa hieman syvemmältä, tai ainakin yritettiin. Puhuttiin vuokratyöstä, missä sopimus voi olla pahimmillaan neljä tuntia - se siitä.

Jotain mätää on suomalaisessa mediassa, kun tällaiset haukkumiset pääsevät lööppeihin. Tärkeistä asioista ei puhuta. Ei puhuta EU:n läpikapitalistisesta luonteesta. Ei toki. Asem- mielenosoituksessa poliisi saartoi mielenosoittajat korttelien matkalta ja hyökkäsi mielenosoittajien ja lehtimiehin kimppuun. Valituksia on oikeudessa, joka tavalliseen tapaan sanoa, ettei toimenpiteet a) olivat ylivoimaisia, b) jos sanoa - mutta ketään ei laiteta syytetteseen. Poliisi pääsee kuin koiraväijästä puhumattakaan poliitikoista, jotka olivat takapiruina - näin Suomen EU-puheenjohtajuuden aikoina.

Puhumattomuuteen on syynä. Suurin osa suomalaisista, poliitikkojen sitkeistä ponnisteluista huolimatta, vastustaa EU:ta. Suurin osa poliitikoista taas on naimisissa EU:n kanssa. Myöskään Natosta ei puhuta. Ei, vaikka Euroopan turvallisuus tai sanoi sanoi turvattomuus on Naton käsissä, enemmän tai vähemmän. Suurin osa Euroopan maista kun kuuluu Natoon. Suurin osa suomalaisista ei halua liittyä Natoon, mutta aika moni poliitikko sinne haluaa ja tekee työtä Naton kanssa. Mutta

mediaa moinen poliitikkojen moraalii ei kiinnosta.

Lehdissä puhutaan kovasti tilastoista. Puhutaan vaikka säännöllisessä työssä olevien palkoista. Se on niin ja niin paljon. Miksi siitä sitten puhutaan? Kuitenkin niissä säännöllisissä töissä on vain puolet työtekevästä. Vain puolet! Osa on siis pätäkätöissä, osa osapäivätyöissä ja osa työttöminä - ja se toinen puoli eli 50% on säännöllisessä kokopäivätyössä. Miksi tästä ei puhuta?

Näissä globaaliporvarien EU-säännöissä sanotaan, että valtion ja julkisen sektorin pitää kilpailuttaa kaikki suuremmat hankeet. Julkinen sektori ei saa suosia itseään yksityisen kustannuksella. Sen sijaan yksityisen saa ostaa tai olla kilpailuttamatta, jos niin haluaa! Turha sanoakaan, ettei tällä ole mitään tekemistä tasapuolisuuden kanssa. Julkinen sektori sidotaan noudattamaan sääntöjä - yksityistä ei. Tarkoitus on vain kiihdyttää yksityistämistä. EU ei ole kiinnostunut kansalaisista kuin korpupeheissa. Ja niitähän piissa.

Entäpä kuntien itsehallinto - onko sekin vain sanahelinää? Valtiohan ei anna senttiäkään takaisin kuntapuitelaissa vaikka se on leikannut kunnilta miljardeja 90-luvulla. Asia hoidetaan "valtion rahoitusosuus ei muutu" periaatteella. Riepuhan mukaan yksikään Suomen kunta ei täytä EU:n määräämää itsehallintoa. EU:n mukaan itsehallinto toteutuu, jos kunnalliseron tuotosta jää 25% kuntien omien päätösten toteuttamiseksi. Nyt se on vain noin 10%! Eikä siinä asiaa auta mikään "valtion rahoitus ei muutu" vaan lisää rahaa kunnille.

Ja sitten suurin suomalaisten tilastotieteilijöiden kupla: Suomen työttömyysaste on noin 8%. Niinpä, mutta IMF:n mukaan se on 18%.

Hannu Alm
HELSINKI

**Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille
postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä
luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.**

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Helsingin kaupungin on investoitava henkilöstönsä palkkoihin

Helsingin kaupungin työntekijät järjestivät 7.10. Senaatintorilla mielenosoituksen palkkojensa korottamiseksi. Kaupungin työntekijät ovat osa julkista sektoria, jota on nykyisen uusliberalistisen politiikan aikana leikattu leikkaamasta päästyä. Siksi myös kaupungin työntekijöiden palkat eivät kehity.

Helsingin kaupungin työntekijöitä edustavat viisi henkilöstöjärjestöä vaativat yhteisesti, että kaupungin on työnantajana ryhdyttävä välittömiin toimiin henkilöstön saatavuuden ja pysyvyyden turvaamiseksi.

Henkilöstöjärjestöt ovat esittäneet kaupunginhallitukselle 24.5.2006 lähettämässään kirjelmässä, että vuoden 2007 talousarvioon ja myöhempien vuosien talous suunnitelmien tulee varata **erillinen määräraha kaupungin työntekijöiden palkkatason korottamiseen** ja palkitsemisen toteutukseen. Kaupungin henkilöstön nykyinen ansiotaso on jäänyt jälkeen sekä yleisestä, että kunnallisesta palkkakehityksestä.

Elinkustannukset, erityisesti asumisen osalta ovat pääkaupungissa selvästi muuta maata korkeammat. Valtakunnantason palkkaratkaisut eivät huomioi Helsingin erityispiirteitä elämisen kustannusten tasajana. Helsingin kaupungin tulee omilla ratkaisuillaan huolehtia työntekijöidensä palkkatason kilpailukyvyistä.

Kilpailu osaavasta työvoimasta on kiristynyt. Henkilöstöjärjestöissä ollaan vakavasti huolissaan vaikeutuvista rekrytointiongelmista ja palvelujen en saatavuudesta tulevaisuudessa. Henkilöstöpula haittaa voimakkaasti jo nykyisinkin joitakin peruspalveluita. Henkilöstön osalta tilanne heijastuu kasvavina sairauspoissaoloina, jaksamisongelmina ja työyhteisöjen ristiriitoina. Myös

kaupungin palveluksesta eroavien määrä on lisääntynyt.

Helsingin omissa strategioissa todetaan hyvän palvelutuotannon toteutuvan silloin, kun henkilöstö muuttuvissakin olosuhteissa on osaavaa, toimintakykyistä, työohjauksensa sitoutunutta, palveluhenkistä ja motivoitunutta. Tämän edellytys on oikein mitoitettu henkilöstöresurssit, kilpailukykyinen palkka sekä riittävät koulutus- ja sijaismäärärahat.

Kaupungin edustajien ja järjestöjen välisissä henkilöstön palkkauksen kehittämisen neuvotteluissa ratkaisua asiaan ei ole aikaansaat. Kaupunginjohtajan 29.9. talousarvioehdotuksessa ei järjestöjen vaatimuksia ole huomioitu!!!

Uraani pelottaa Nummi-Pusulassa ja Somerolla

Tiistaina 10.10. Aрева (entinen Cogema) piti Pusulan Lepäkorvessa lehdistötilaisuuden, jossa ilmoitti Nummi-Pusulan ja Someron alueen olevan kiinnostavia uraanin kannalta ja hakevansa varausta KTM:ltä uraanin louhinnan jatkotutkimuksiin ja koeelouhintaan. Varatulla 50 neliökilometrin alueella on ainakin 400 kiinteistöä. Päivätilaisuudessa tiedotettiin ensin mediaa, paikalle ei päästetty edes kansanedustajia eikä kunnanjohtajaa, ja asukkaat, joita asia eniten koskee, saivat tiedotustilaisuutensa vasta illalla.

Hanketta vastustava kansanliike oli kuitenkin järjestänyt oman tiedotustilaisuutensa heti Arevan jälkeen ja niinpä myös asukkaat saivat näkyvyyttä asialleen. Paikkakuntalaiset ovatkin sanoneet vastustavansa hanketta viimeiseen asti.

Paikallisen asukkaan näkökulmasta kyse on isosta asiasta. Tilat ja asunnot menettävät arvonsa, ja jos on suuriakin lainoja kiinteistön vakuutena, voi joutua velkaloukkuun. Elinkeinon harjoittaminen alueella vaikeutuu, sillä joi Valio on ilmoittanut, ettei voi ottaa vastaan tuotteita uraanikaivosalueelta tai sen tuntumasta. Työpaikat vähenevät palvelujen määrän tarpeen pienen-

tyessä, kun kunta ei ole enää vetovaltainen vapaa-ajan asunto-alueena eikä, vaikkakin on lähellä pääkaupunkiseutua, pysyvemmän asumuksen suhteen. Työpaikkoja kaivostoiminta ei nimittäin Arevan johtajan Kaipaisen mukaan juurikaan luo. Maksettavat korvaukset käytetään alueista ovat merkityksellisiä pieniä eikä lähellä asuville korvata mitään, vaikka heidänkin kiinteistönsä menettävät arvonsa. Arevan mukaan toiminnan aloittaminen voi kestää jopa kymmenen vuotta, mutta jo pelkkä mahdollisuus kaivospiirin perustamisesta saa asukkaat ahdistavan epätietoisiksi tulevaisuuden suhteen ja pysäyttää esim. rakennushankkeet ja kiinteistöjen myynnin.

Uraanikaivostoimintaa käsitellään Suomen laissa tavallisena kaivostoimintana, vaikka näin ei tietenkään ole. Lain mukaan alue pitää ennallistaa toiminnan loputtua, mutta uraanikaivosaluetta ei pystytä koskaan ennallistamaan; se jää radioaktiiviseksi tuhansiksi vuosiksi. Kaivostoiminta vaikuttaisi myös maise-makuvaa. Nyt varattu alue on tärkeää pohjavesialuetta, josta useimmat kunnat saavat vetensä ja jota on suunniteltu jopa pääkaupunkiseudun varavedenottamoksi. Kaivostoiminnan olisi lähemmät vaikutukset laajan alueen juomaveden puhtauteen.

Nähtäväksi jää, uskaltaako KTM kävellä perustuslain useamman pykälän yli (mm. omaisuuden suoja ja ympäristöä koskevat lainkohdat) ja sivuuttaa Suomea koskevan Århusin sopimuksen, jonka mukaan jokaisella yksilöllä on oikeus vaikuttaa ympäristönsä puhtauteen. Ja uskaltaako se ennen kaikkea olla huomioimatta paikallisten asukkaiden ahdistusta ja ottaa riskin suuremmastakin ekokatastrofista vain siksi, että ulkomainen yhtiö haluaa tehdä suurivoimtoista liiketoimintaa maassamme.

Jaana Seppänen

Kuva uraanikaivoksen vastaisesta plakaatista on otettu Eduskuntatalon edestä.

Irakissa kuolleita paljon enemmän kuin mitä Bushin propaganda ilmoittaa

Kun terrori-iskut WTC:n torneihin ja Pentagoniin 11.9.2001 tapahtuivat Bush sai iskuista avoimen valtakirjan omille sotatoimilleen. Piru nimeltä G.W.Bush päästettiin pullosta irti. Heti oli aavistettavissa, että WTC:n iskuissa kuolleiden määrä, vajaat 3000 tulisi olemaan pientä siihen verrattuna, mitä Bush tulisi saamaan sotahaukkoineen aikaan. Ensimmäinen hyökättiin Afganistaniin ja sitten Irakiin.

Irakin sodan uhreista kuulemme päivittäin, heitä kuolee ilma-iskuisa, tulitaisteluissa ja auto-pommitusjäljityksissä. Bushin propagandan mukaan irakilaisia uhreja sodassa olisi vain 30.000. Nyt brittiläinen lääketieteellinen julkaisu The Lancet on nettisivuillaan julkaissut oman arvion uhrien määrästä. Arvio on tehty yhdessä Johns Hopkins- ja irakilaisen Mustansirija yliopistojen yhteistyöllä ja sen toteutti 8 irakilaislääkäriä. Arvio on tehty eri puolilla Irakia tehdyllä gallup-tyyppisellä kyselyllä. Kysely tehtiin 1849 kotitaloudelle, näiden tiedossa olleista kuolemista 92% vahvistettiin kuolintodistuksilla. Kyselyn tuloksena oli, että Irakissa on peräti 650.000 irakilaista saanut surmansa sodan seurauksena. Kyselyn virhemarginaalin mukaan luku asettuu välille 426.000 – 794.000. Luku on valtava kun otetaan huomioon, että Irakin väkiluku on 27,1 miljoonaa.

USA:n sotilaita puolestaan sota on tappanut tähän mennessä 2749 ja haavoittanut yli 20.000 sotilasta.

USA:n sotatoimet ovat osoittautumassa katastrofiksi myös USA:lle itselleen. Siitä on tulossa toinen Vietnam. Toivomme, että USA osaisi vihdoin tehdä irtioton paristaa vuotta jatkuneesta sotapolitiikastaan, purkaisu sotateollisen kompleksinsa ja syrjäyttäisi kaikki aseilla uhoavat sotahaukkansa keskeisiltä päätöksentekopaikoilta. Taitaa kuitenkin olla liikaa vaadittu.

Britannian asevoimien komentaja ei näe mitään järkeä pysytellä Irakissa

Britannian asevoimien komentaja sir Richard Dannett on arvostellut The Daily Mail-lehdessä kärkevästi Tony Blairin sotapolitiikkaa Irakissa. Hänen mukaansa brittijoukkojen läsnäolo vain pahentaa tilannetta Irakissa. He menivät v. 2003 turvaamaan rauhaa Irakissa, mutta nyt heistä on tullut sotaa kiihdyttävää osapuoli. Brittisotilaita on tullut maalityöläisiä, jos heitä ei olisi Irakissa, silloin ei olisi maalityöläjääkään. "Me menimme kutsumatta Irakiin — itse asiassa potkaisimme oven sisään", sanoo Dannett.

Britanniassa on äärimmäisen harvinaista, että sotilasjohto arvosteli maan poliittista johtoa. Blair on kyllä kuullut arvostelua sotapolitiikasta koko Irakin sodan ajan. Hän on ollut kritiikittömä Bushin sotapolitiikan tukija ja hänen hallitustaan on kutsuttu USA "sylikoiraksi".

Television siirtymisestä digitaaliaikaan taitaa tulla aikamoinen katastrofi

Ylen pitäisi siirtyä digi-aikaan ensi vuonna elo-syyskuun vaihteessa. Silloin kaikilla pitäisi olla käytössään joko digiboxi tai digitaalinen televisio. Vanhoilla televisioilla ilman digiboxia ei näe yhtään mitään. Hyvin monelle varsinkin vanhemmalle ihmiselle tulee silloin yllätyksenä TV:n kuvaruutu, josta ei näe muuta kuin lumisadetta tai pelkkää mustaa.

Digiaikaan siirtymistä on perusteltu, että kuva on parempi ja että uudemman tekniikkaan on pakko siirtyä. Teknisesti digiteleviisio onkin suuri edistysaskel, paitsi että itse laitteissa esiintyy edelleenkin paljon erilaisia ongelmia ja häiriöitä. Nyt digiaikaan siirtyminen toteutetaan markkinavoimien ehdoilla ja se on ongelma. Digi-tv:n mukana saadaan kyllä suuri määrä uusia kanavia, mutta yllätys, yllätys, melkein kaikki niistä ovat maksullisia. Pääkaupunkiseudun kaapelitelevisioyhtiö tarjoaa digikanavapaketteja, mutta halvimmat niistä maksavat vajaat 10 e/kk ja kalliimmat n. 30 e/kk. Näin TV-maksut tulevat kallistumaan jyrkästi. Nykyinen YLE:n TV-lupa maksaa n. 200 e/vuosi. Jos siihen ottaa lisäksi vaikkapa 20e/kk maksavan kanavapaketin, se tulee maksamaan vuodessa 240 e ja yhteensä TV-lupa ja kanavapaketti maksavatkin jo hurjat 440 e. Vastikään MTV-3 pisti formulat maksulliselle kanavalle ja laittoi neljän kanavan paketilla hinnaksi 10e. Ajan myötä samoin voi tapahtua kaikille muillekin kanaville, jopa YLE:n kanaville.

Koko digiboxitekniikka on vielä kehittymätöntä. Jokaiseen televisioon pitäisi olla oma erillinen digiboxinsa, tosin on jo olemassa sellaisia jakolaatikoita, joka mahdollistaa saman digi-boxin käytön useammassa televisiossa. Entäpä sitten nykyiset videonaurit ja muut vempaimet, kaikki tarvitsivat oman digiboxinsa. Näin koko digiaikaan siirtymiselle saattaa tulla uskomaton hinta – ja kaiken maksaa tavallinen TV-katselija, jolle sitten pistä koko telttikaria kiinni ja ryhdy harrastamaan vaikkapa yhteiskunnallista- tai muuta kehittävämpää harrastustoimintaa.